

การจัดตั้งสภาวัฒนธรรม ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๔

กองกิจการเครือข่ายทางวัฒนธรรม
กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

การจัดตั้งสภาวัฒนธรรม ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ISBN : 978-616-543-700-4

ดำเนินการจัดพิมพ์ :

กลุ่มส่งเสริมเครือข่ายสภาวัฒนธรรมส่วนภูมิภาคและสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
กองกิจการเครือข่ายทางวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
เลขที่ ๑๔ ถนนเทียมร่วมมิตร แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐
โทร. ๐ ๒๒๔๗ ๐๐๑๓ ต่อ ๑๔๒๔
โทรสาร ๐ ๒๖๔๕ ๒๙๕๘, ๐ ๒๒๔๘ ๕๘๔๔
www.culture.go.th

พิมพ์ที่ : สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์

สาส์นจาก อธิบดี

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และมีผลบังคับใช้ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ได้มีการให้ความหมายของคำว่า “วัฒนธรรม” ไว้ดังนี้ วัฒนธรรม หมายความว่า “วิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคม ได้ร่วมสร้างสรรค์ สืบส่ง ปลุกฝัง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและวัตถุ อย่างสันติสุข และยั่งยืน”

การส่งเสริมให้ภาคประชาชนได้มีการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม ซึ่งดำเนินการโดยองค์กรเครือข่ายภาคประชาชนนั้น เป็นการให้ความสำคัญเป็นอิสระในการทำงาน ให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมสร้างและดำเนินงานวัฒนธรรมตามความต้องการของชุมชนท้องถิ่น ไม่ถูกครอบงำหรือใช้อำนาจตามกฎหมายมาบังคับให้ดำเนินการแต่เป็นสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมพึงปฏิบัติอย่างแท้จริง สภาวัฒนธรรมเป็นองค์กรภาคประชาชนที่จะเป็นพลังสำคัญต่อการดำเนินงานวัฒนธรรมให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคมในที่สุด มุ่งเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานวัฒนธรรม ซึ่งจะมีการดำเนินงานในทุกระดับของชุมชน ตั้งแต่ระดับ ตำบล อำเภอ และจังหวัด ดังนั้น สภาวัฒนธรรมจึงเป็นของประชาชน โดยประชาชน และทำเพื่อประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นหลัก

กรมส่งเสริมวัฒนธรรมเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาโครงสร้างคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมด้วยพลังการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในพื้นที่ ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้สามารถปฏิบัติงานวัฒนธรรมในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการชี้แจงและระดมความคิดเห็นสภาวัฒนธรรมทั่วประเทศ ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ ณ โรงแรมอิมพีเรียล พิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก โดยเชิญประธานสภาวัฒนธรรมทั่วประเทศ และเครือข่ายวัฒนธรรมต่าง ๆ ในจังหวัดพิษณุโลก ร่วมระดมความคิดเห็นและกำหนดแนวทางการประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมชุดใหม่และสอดคล้องตามเจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีการปรับปรุงแก้ไขคู่มือการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม (ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๔) ในส่วนของขั้นตอนการประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมชุดใหม่ และลดรายละเอียดของแบบฟอร์มต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวยิ่งขึ้น

นายชาย นครชัย อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เล็งเห็นความสำคัญของการส่งเสริมองค์การภาคประชาชน “สภาวัฒนธรรม” ที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนทางสังคม กรอบกักให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศ เพื่อให้การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมเกิดความคล่องตัว และสามารถขับเคลื่อน

การดำเนินงานวัฒนธรรมในพื้นที่ได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีนโยบายที่จะผลักดันและส่งเสริมงานวัฒนธรรมผ่านเครือข่ายวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ ด้วยการนำทุนทางวัฒนธรรมที่เป็นต้นทุนสำคัญ คือ งานมรดกภูมิปัญญาที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Cultural Heritage : ICH) มาประยุกต์ใช้ เพื่อขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมในแต่ละชุมชนให้ได้รับการต่อยอดวัฒนธรรม ด้วยการนำคุณค่าของวัฒนธรรม และสอดคล้องกับนโยบายการผลักดันงานวัฒนธรรมในรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ คือ 5Fs (Foods/Fashion/Fighting/Film/Festival) โดยมีจุดเน้นหลักใน ๒ ประเด็นหลัก คือ อาหาร (Foods) และเสื้อผ้า อาภรณ์ (Fashion) เพื่อสร้างสรรค์สินค้าและบริการ (Creative Culture) เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการทางวัฒนธรรมต่อไป โดยกำหนดทิศทางการดำเนินงานร่วมกันระหว่างกรมส่งเสริมวัฒนธรรมกับองค์กรและเครือข่ายวัฒนธรรม ดังนี้

๑. การจัดสรรและใช้ทรัพยากร บุคลากร และงบประมาณ ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพ คำนึงและเกิดประโยชน์ต่อการส่งเสริมผลักดันงานวัฒนธรรมในทุกระดับ ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเพิ่มช่องทางและเม็ดเงินการจัดทำคำของบประมาณในรูปของหมวดเงินอุดหนุนและหมวดเงินงบประมาณยุทธศาสตร์/งบพื้นฐาน การให้คำปรึกษาในการเขียนและเสนอโครงการ/กิจกรรมการดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์กรและเครือข่ายวัฒนธรรมที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำคำของบประมาณ ของสำนักงบประมาณ การสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรแก่สภาวัฒนธรรมและเครือข่ายวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์งานวัฒนธรรม โดยการจ้างอาสาสมัครวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานระหว่างสภาวัฒนธรรมและเครือข่ายวัฒนธรรมในพื้นที่ผ่านโครงการส่งเสริม

ศักยภาพของเครือข่ายวัฒนธรรมในการบริหารจัดการงานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน รวมทั้ง การสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมอนุรักษ์ฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

๒. การเชื่อมโยง ผลักดันงานมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (ICH) รวมทั้ง การดำเนินงานวัฒนธรรมตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด จนถึงระดับชาติขององค์กรภาคและเครือข่ายวัฒนธรรมทั้งสภาวัฒนธรรม และเครือข่ายวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์งานวัฒนธรรม เพื่อสร้างสรรค์สินค้าและบริการ (Creative Culture) เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการทางวัฒนธรรม

๓. การบูรณาการงานวัฒนธรรมระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศ ในการ “ร่วมคิด ร่วมดำเนินการ”

๔. การเปิดโอกาส เวทีที่เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม และรวมพลังปฏิบัติกิจกรรมทางวัฒนธรรมร่วมกัน

๕. การพัฒนาองค์ความรู้ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนากระบวนการทำงานวัฒนธรรม เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพ ลดขั้นตอนการทำงาน ลดรอบระยะเวลา และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า

๖. การสร้างให้เกิดการยอมรับนับถือ การแสดงสถานะ/ตัวตนขององค์กรภาคและเครือข่ายวัฒนธรรม ทั้งสภาวัฒนธรรม และเครือข่ายวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์งานวัฒนธรรม โดยร่วมเป็นคณะกรรมการ คณะต่าง ๆ ในการผลักดันงานวัฒนธรรม

๗. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการ/กิจกรรมและผลการดำเนินงานขององค์กรภาคและเครือข่ายวัฒนธรรมทั้งสภาวัฒนธรรมและเครือข่ายวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์งานวัฒนธรรม โดยการต่อยอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (ICH) เพื่อขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมในแต่ละชุมชน

๘. การยกย่องเชิดชูเกียรติ โดยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์ ให้แก่ประธานสภาวัฒนธรรม กรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมทั่วประเทศ และเครือข่ายวัฒนธรรม ที่สร้างสรรค์งานวัฒนธรรมที่มีคุณสมบัติครบถ้วน ตลอดจนการจัดทำเข็มเชิดชูเกียรติให้แก่คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมทุกระดับทั่วประเทศ เครือข่ายวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์งานวัฒนธรรม และการเสนอชื่อเพื่อมอบโล่รางวัลในฐานะผู้ทำคุณประโยชน์แก่กระทรวงวัฒนธรรม

๙. การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ผู้สร้างสรรค์งานวัฒนธรรม เช่น อาสาสมัครวัฒนธรรม ปราชญ์ชาวบ้านผู้ถือครองงาน ICH ด้วยการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์การทำงานที่ดี เช่น การศึกษาดูงานและการฝึกทดลองจริงกับผู้สร้างสรรค์งานมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (On The Job Training : OJT) การพัฒนาอาสาสมัครวัฒนธรรมด้วยการเรียนรู้ สอบถาม และฝึกปฏิบัติจริงจากสถานที่จริง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในลักษณะการพัฒนาทักษะเป็นพื้นฐาน (Skill – Based) การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) สร้างบรรยากาศการถ่ายทอด และแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Sharing) เพื่อลดช่องว่างความรู้ของอาสาสมัครวัฒนธรรมกับเครือข่ายวัฒนธรรม การศึกษาเรียนรู้และเทียบเคียงกับองค์กรที่เป็นเลิศ (Benchmarking with The Best Organization) เพื่อเก็บเกี่ยวความรู้ ประสบการณ์ และนำรูปแบบ หรือแนวทางที่เป็นเลิศมาประยุกต์กับ

การบริหารจัดการงานวัฒนธรรมให้บรรลุผลสัมฤทธิ์สูงสุด รวมทั้งการจัดทำกรอบแนวทางการสร้างความก้าวหน้า (Career Path) ให้อาสาสมัครวัฒนธรรม โดยการกำหนดค่างาน ลักษณะงาน และจัดทำแผนอัตรากำลัง พิจารณาจากปริมาณงานวัฒนธรรมในปัจจุบันและในส่วนที่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต โดยจะดำเนินการจัดทำคำขอกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการ ต่อคณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ (คพร.) เพื่อรองรับภารกิจและหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติงานวัฒนธรรมให้กับสภาวัฒนธรรมและเครือข่ายผู้สร้างสรรค์งานวัฒนธรรม

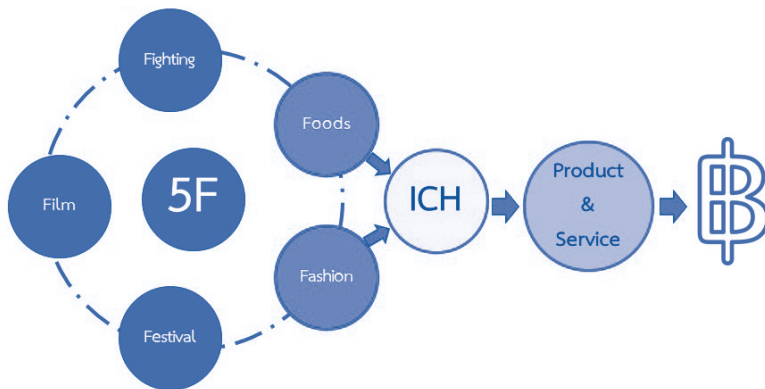
การบูรณาการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยก้าวไกลสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน BCG Model เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ ๓ มิติ ไปพร้อม ๆ กัน โดยเปลี่ยนข้อได้เปรียบที่ประเทศไทยที่มีความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ให้เป็นความสามารถในการแข่งขันด้านนวัตกรรม เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจ BCG ที่เติบโต แข่งขันได้ในระดับโลก เกิดการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม สร้างชุมชนเข้มแข็ง รวมทั้ง ความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน BCG Model คือ ๑) เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy : B) มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับ ๒) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy : C) คำนึงถึงการนำวัสดุต่าง ๆ กลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ลดต้นทุนการผลิต ลดการสูญเสีย เพิ่มมูลค่าผลผลิตของสินค้าและบริการให้สูงขึ้น และ ๓) เศรษฐกิจสีเขียว (Green economy : E) เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาสังคม และการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุล อีกทั้ง BCG Model เชื่อมโยงกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อยอดจุดแข็งของประเทศไทยด้วยกลไกทางด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเทคโนโลยี และด้านนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กระจายโอกาส กระจายรายได้

และนำความมั่งคั่ง ไปสู่เศรษฐกิจของตน สร้างการเติบโตแบบก้าวกระโดด
สู่ประเทศไทย ๔.๐ เพื่อหลุดพ้นกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่
ประเทศที่มีรายได้สูงขึ้น ก่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน

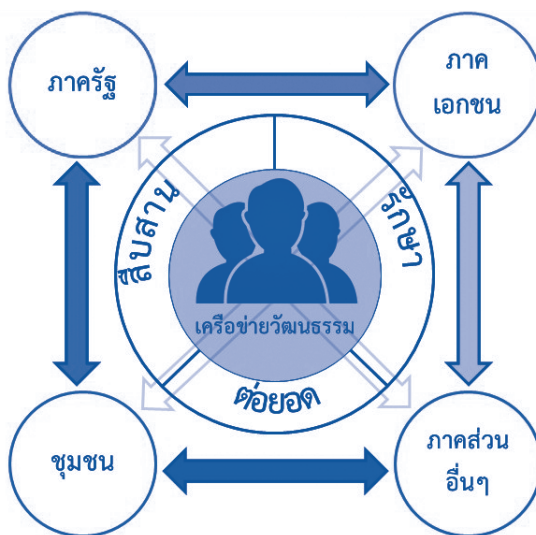
กรมส่งเสริมวัฒนธรรม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แนวคิดดังกล่าว จะเป็น
เครื่องมือแก่คณะกรรมการสภาวัฒนธรรม (ชุดใหม่) ที่จะขับเคลื่อน
งานวัฒนธรรมร่วมกัน ด้วยการนำทุนทางวัฒนธรรมในรูปแบบของ
มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (ICH) ภายใต้กรอบนโยบายวัฒนธรรม
ในรูปแบบเชิงสัญลักษณ์ คือ 5Fs (Foods/ Fashion/ Fighting/ Film/
Festival) โดยมีจุดเน้นหลักใน ๒ ประเด็นหลัก คือ อาหาร (Foods)
และเสื้อผ้า อาภรณ์ (Fashion) รวมทั้ง ประยุกต์ใช้แนวคิด นโยบาย
การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยก้าวไกลสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน “BCG Model”
และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังกล่าว มาต่อยอด พัฒนา สร้างสรรค์
สินค้าและบริการ (Creative Culture) เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ
สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการทางวัฒนธรรม เพื่อการพัฒนา
ที่ยั่งยืน สร้างการเติบโตแบบก้าวกระโดดสู่ประเทศไทย ๔.๐ ก่อให้เกิด
ความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน ต่อไป

แนวทางการขับเคลื่อนงานวัฒนธรรม

การนำ “มรดกมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (Intangible Cultural Heritage : ICH)” มาประยุกต์ใช้เพื่อขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมในแต่ละชุมชนให้ได้รับการพัฒนาต่อยอดงานวัฒนธรรมในรูปแบบเชิงลักษณะ “5Fs”

การสรรสร้างสังคมสู่ความยั่งยืน

สารบัญ

สาส์นจากอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม	ก
บทที่ ๑ ความเป็นมาเกี่ยวกับสภาวัฒนธรรม	๑
บทที่ ๒ ความสำคัญของสภาวัฒนธรรม	๙
บทที่ ๓ เจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓	๑๓
บทที่ ๔ สภาวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง	
• การจัดตั้งสภาวัฒนธรรม	๒๐
• สถานภาพของสภาวัฒนธรรม	๒๑
• หน้าที่ของสภาวัฒนธรรม	๒๑
• องค์ประกอบของสภาวัฒนธรรม	๒๒
• ความหมายของเครือข่ายวัฒนธรรม	๒๓
• การจัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม	๒๕
- แบบขอจดทะเบียนเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม (แบบ จจ.สวธ.๐๑)	๓๒
- แบบรายงานมติขององค์กรเพื่อเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม (แบบ จจ.สวธ.๐๒)	๓๓
- แบบบัญชีรายชื่อสมาชิกองค์กร (แบบ จจ.สวธ.๐๓)	๓๔
- บัญชีรายชื่อผู้แทนองค์กร	๓๕
- ใบมอบฉันทะ	๓๖
- หนังสือรับรองการจัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม	๓๗
- แบบรายงานมติขององค์กรเพื่อเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม (เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมผู้แทนองค์กร) (แบบ จจ.สวธ.๐๒/๑)	๓๘

สารบัญ (ต่อ)

- แบบรายงานมติขององค์กรเพื่อเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม ๔๐
(เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมสมาชิกและวัตถุประสงค์)
(แบบ จจ.สวธ.๐๒/๑)
- มติที่ประชุมองค์กร (แบบ จจ.สวธ.๐๒/๓) ๔๑
- บัญชีรายชื่อสมาชิกองค์กร ๔๒
(เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมผู้แทนองค์กร) (แบบ จจ.สวธ.๐๓/๑)
- บัญชีรายชื่อผู้แทนองค์กร ๔๓
(เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมผู้แทนองค์กร)

การประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการ ๔๔ สภาวัฒนธรรมชุดใหม่

- สภาวัฒนธรรมตำบล/เทศบาล/แขวง/ ๔๔
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ และ
สภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ
- สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมเขต ๕๐
- สภาวัฒนธรรมจังหวัด และสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร ๕๕
- สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ๖๐
- (ตัวอย่าง) บัญชีรายชื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรม ๖๖
- (ตัวอย่าง) แบบบันทึกการปรึกษาหารือฯ ๖๗
- หนังสือรับรองการได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม ๖๘
- (ตัวอย่าง) ประกาศ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม ๗๐
- (ตัวอย่าง) ข้อบังคับสภาวัฒนธรรม ๗๒

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ ๕ บทบาทหน้าที่คณะกรรมการสภาวัฒนธรรม	๘๓
• คุณสมบัติของกรรมการสภาวัฒนธรรม	๘๔
• วาระการดำรงตำแหน่ง	๘๕
• การพ้นจากตำแหน่ง	๘๖
• บทบาทหน้าที่ของประธานสภาวัฒนธรรม	๘๖
• บทบาทหน้าที่ของเลขานุการสภาวัฒนธรรม	๘๗
• บทบาทหน้าที่ของรองประธานสภาวัฒนธรรม	๘๘
• บทบาทคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม	๘๙
• บทบาทหน้าที่กรรมการฝ่ายต่าง ๆ	๙๐
• สิทธิและหน้าที่สมาชิกสภาวัฒนธรรม	๙๑
ภาคผนวก	๙๓
(๑) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓	๙๕
(๒) กฎกระทรวงการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๕	๑๐๗
(๓) กฎกระทรวงกำหนดที่มา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงาน ของสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๕	๑๐๘
นานาสาระน่ารู้กับสภาวัฒนธรรม	๑๑๙
คณะทำงาน	๑๓๕

**ความเป็นมา
เกี่ยวกับสภาวัฒนธรรม**

ความเป็นมา เกี่ยวกับสภาวัฒนธรรม

แนวความคิดการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม เกิดจากปรัชญาที่ว่า วัฒนธรรมเป็นของประชาชน การดำเนินงานวัฒนธรรมจะบรรลุได้ดียิ่ง ต้องให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบ ดำเนินงานวัฒนธรรมอย่างมีบทบาทสำคัญ เนื่องจากประชาชนคือเจ้าของ วัฒนธรรม “เจ้าของ” ย่อมมีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญ ของวัฒนธรรมมากกว่าคนที่ไม่ใช่เจ้าของวัฒนธรรม ดังนั้น ในปี พ.ศ.๒๕๓๖ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.ในขณะนั้น) ได้เกิดแนวคิด การ “จัดตั้งสภาวัฒนธรรม” และเริ่มหารูปแบบดำเนินการให้เป็นรูปธรรม โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับ นโยบายของรัฐบาลในการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในหลายด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงาน ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษา ความสงบเรียบร้อย ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ กำหนดให้บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิอิสรภาพ หรือพื้นฟูจารีตประเพณี

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม อันดีของท้องถิ่นและของชาติ และมาตรา ๘๐ กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายสังคม การสาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรมดังต่อไปนี้ (๖) ส่งเสริม และสนับสนุนความรู้รักสามัคคี และการเรียนรู้ ปฏิบัติกิจสำนึกและเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังนี้ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๔๓ บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ คือ (๑) อนุรักษ์ พื้นฟู หรือส่งเสริม ภูมิปัญญา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงาม ทั้งของท้องถิ่นและของชาติ สิทธิของบุคคลและชุมชนตามวรรคหนึ่ง หมายความว่ารวมถึงสิทธิที่จะร่วมกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นหรือรัฐ ในการดำเนินการดังกล่าวด้วย หมวด ๔ หน้าที่ของปวงชนชาวไทย มาตรา ๕๐ กำหนดหน้าที่ของปวงชนชาวไทย (๘) ร่วมมือและสนับสนุนการอนุรักษ์ และคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งมรดกทางวัฒนธรรม หมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๗ รัฐต้อง (๑) อนุรักษ์พื้นฟู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย หมวด ๖ แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๗๐ กำหนดว่ารัฐพึงส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทย กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิดำรงชีวิตในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิมตามความสมัครใจ ได้อย่างสงบสุขไม่ถูกรบกวน ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย

ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานวัฒนธรรมของภาคประชาชนและชุมชนท้องถิ่น โดยการประสานเชื่อมโยงการดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารเชิงยุทธศาสตร์วัฒนธรรม ในลักษณะของเครือข่ายการดำเนินงานอย่างเป็นองค์รวม อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่มีความสมดุลยั่งยืน โดยมุ่งผลสำเร็จของท้องถิ่นเป็นสำคัญ รวมทั้งมีกฎระเบียบรองรับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมทุกระดับอย่างชัดเจน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเมื่อวัฒนธรรมเป็นของประชาชน จึงควรให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรม ในแต่ละท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานวัฒนธรรมให้มากขึ้น

ในระยะเริ่มแรกของการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม ได้มีการทดลองจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ขึ้นเป็นแห่งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยมี **เจ้าดวงเดือน ณ เชียงใหม่** เป็นประธานสภาวัฒนธรรมคนแรก **ของประเทศไทย** ได้ทดลองดำเนินการขับเคลื่อนงานวัฒนธรรม โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วม เสนอแนะแนวทางการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่น ผลการดำเนินงานได้รับการตอบรับและการมีส่วนร่วม จากภาคประชาชนที่เห็นความสำคัญของการดำเนินงานวัฒนธรรมท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.ในขณะนั้น) จึงกำหนดนโยบายขยายผลส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมขึ้นทั่วประเทศ โดยอาศัยประกาศคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (กวช.) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘ คาดหวังว่าการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจะเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ และประสบการณ์ในการดำเนินงานวัฒนธรรมท้องถิ่นในลักษณะที่เปิดโอกาสให้ประชาชนและท้องถิ่น ซึ่งเป็นเจ้าของวัฒนธรรมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

วัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนเอง โดยภาครัฐเป็นผู้ให้การสนับสนุน และพื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดสุดท้ายที่ได้จัดตั้งสภาวัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ และขยายไปสู่การจัดตั้ง สภาวัฒนธรรมอำเภอ จำนวน ๘๗๘ อำเภอ

ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีการออกพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ โดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งสังกัดอยู่ในกระทรวง ศึกษาธิการให้อยู่ในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้มีการออกระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.ในขณะนั้น) ได้ออกระเบียบกระทรวงวัฒนธรรม ว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ขึ้นมาแทนระเบียบว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๔๖

ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้ขยายผลการดำเนินงานของภาคประชาชน ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมในระดับตำบล ขยายไปสู่การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมหมู่บ้าน โดยได้มีการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม ในแต่ละระดับ ดังนี้

สภาวัฒนธรรมภาค	จำนวน ๖	ภาค
สภาวัฒนธรรมจังหวัด	จำนวน ๗๕	จังหวัด
สภาวัฒนธรรมอำเภอ	จำนวน ๘๗๘	อำเภอ
สภาวัฒนธรรมตำบล	จำนวน ๖,๗๑๘	ตำบล
สภาวัฒนธรรมเทศบาลตำบล	จำนวน ๑๐๖	แห่ง
สภาวัฒนธรรมเทศบาลเมือง/นคร	จำนวน ๑๑	แห่ง
สภาวัฒนธรรมหมู่บ้าน	จำนวน ๑๐,๐๓๐	หมู่บ้าน
สภาวัฒนธรรมกรุงเทพ	จำนวน ๑	แห่ง
สภาวัฒนธรรมกลุ่ม	จำนวน ๖	กลุ่ม

เขตกรุงเทพมหานคร

สภาวัฒนธรรมเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน ๕๐ เขต

สภาวัฒนธรรมแขวง จำนวน ๓๕ แขวง

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม ฉบับที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓ มีผลบังคับใช้วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ โดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สวช.) ได้เปลี่ยนสถานะเป็น “กรมส่งเสริมวัฒนธรรม (สวธ.)” ภายใต้วิสัยทัศน์ “เป็นองค์กรแห่งความรู้ และส่งเสริมพลังการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนงานวัฒนธรรม เพื่อความภาคภูมิใจในความเป็นไทย”

และได้มีพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ มีผลบังคับใช้วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และตามมาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๒) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ

พุทธศักราช ๒๔๘๖

(๔) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๒๒

(๕) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

หมายเหตุ:- ในท้ายพระราชบัญญัตินี้ได้ให้เหตุผลในการประกาศใช้ไว้ว่า “โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและส่งเสริมจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดี และทรงคุณค่าของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติ ให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการรองรับและสร้างขวัญ กำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่าง เหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อการดำเนินการ ให้เป็นรูปธรรม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ฉะนั้น บรรดาพระราชบัญญัติตาม (๑)-(๕) จึงถูกยกเลิกทันที หลังจากที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศใช้ และในมาตรา ๓๕ ของพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้ระบุ “ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งขึ้น ตามระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ.๒๕๕๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

จากมาตราดังกล่าว ทำให้สภาวัฒนธรรมในทุกระดับที่ได้มีการจัดตั้งขึ้น จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเก้าสิบวัน นั่นคือ นับแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เป็นต้นมา จนถึงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ สภาวัฒนธรรมในทุกระดับจะหมดสภาพการเป็นสภาวัฒนธรรม และจะต้อง ดำเนินการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรม แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๓ และอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

และเมื่อสิ้นสุดสถานภาพของสภาวัฒนธรรมในทุกระดับ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ กฎกระทรวงที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้ยกrajขึ้น

ยังไม่สามารถประกาศใช้ได้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนของการดำเนินงาน วัฒนธรรมในทุกพื้นที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจึงได้มี หนังสือหารือกับคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการ กฤษฎีกา ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๓๔๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ แจ้งว่า...“การกำหนดระยะเวลาตามบทเฉพาะกาลนั้น บัญญัติขึ้นเพื่อเร่งรัด การดำเนินการเท่านั้น เพราะฉะนั้น เมื่อยังไม่มี การแต่งตั้งกรรมการ และสมาชิกในสภาวัฒนธรรมขึ้นใหม่ กรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรม ตามบทเฉพาะกาลจึงยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรม แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๓...”

วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบร่าง กฎกระทรวง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม (นางสุกุมล คุณปลื้ม) ได้ลงนามประกาศในกฎกระทรวง เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนั้น สภาวัฒนธรรมทุกระดับที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบกระทรวงวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ต้องหมดสถานภาพลง และจะต้องดำเนินการจัดตั้ง สภาวัฒนธรรมขึ้นใหม่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

**ความสำคัญ
ของสภาวะวัฒนธรรม**

ความสำคัญ ของสภาวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมนับเป็นองค์กรภาคประชาชน มุ่งเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานวัฒนธรรม ซึ่งจะมีการดำเนินงานในทุกระดับของชุมชน ตั้งแต่ระดับ ตำบล อำเภอ และจังหวัด ดังนั้น สภาวัฒนธรรมจึงเป็นของประชาชน โดยประชาชน และทำเพื่อประชาชน ในท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นหลัก

สภาวัฒนธรรม จึงหมายถึงการประชุมเชิงวิชาการในด้านวัฒนธรรม แสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ และถูกต้องเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น แล้วนำองค์ความรู้หรือข้อมูลที่ค้นพบมาถ่ายทอด เผยแพร่สู่สังคม โดยให้ชุมชนเป็นผู้นำไปปฏิบัติ จัดทำให้เป็นผล ให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต และคุณภาพสังคมในที่สุด

สภาวัฒนธรรมเป็นองค์กรที่จะเป็นพลังสำคัญต่อการดำเนินงานวัฒนธรรมในชุมชนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เหตุเพราะ สภาวัฒนธรรมเกิดจากประชาชนในพื้นที่ และประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานวัฒนธรรมอย่างเต็มที่ โดยสภาวัฒนธรรมจะเป็นผู้กำหนดนโยบายและแนวทางในการดำเนินงานในชุมชน กรอบแนวทางการดำเนินงานในท้องถิ่น

ตามมาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดให้สภาวัฒนธรรมทุกระดับมีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ
- (๒) เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม
- (๓) ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่าง ๆ จากหน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม
- (๔) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมจัดกิจกรรมขององค์กรภาคี และเครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอดและเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม
- (๕) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงานขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม
- (๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัดหรือหน่วยงานอื่น ๆ ขอความร่วมมือทางวัฒนธรรม ดังนั้น กล่าวได้ว่า สภาวัฒนธรรมจึงเป็น...
 - องค์กรเพื่อให้คนไทยในท้องถิ่นได้มีการรวมตัวกันเป็นองค์กร เพื่อดำเนินการรักษา สืบสาน สร้างสรรค์วัฒนธรรม ของท้องถิ่นอย่างมีพลังเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ
 - องค์กรผลักดันให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม ของคนในท้องถิ่น
 - องค์กรเอกชนที่เกิดจากการรวมตัวตามความสมัครใจ ของประชาชนทุกหมู่เหล่า
 - เวทีที่เป็นศูนย์กลางการติดต่อ ประสานงาน รวมพลังปฏิบัติ กิจกรรมทางวัฒนธรรมร่วมกัน

- เป็นองค์กรหลักที่สำคัญในพื้นที่ ที่มีบทบาทอย่างสำคัญ ในการให้ความคิดเห็น เสนอแนะแนวทาง วิธีการดำเนินงาน วัฒนธรรม ที่ถูกต้องตามขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งเกี่ยวข้องกับท้องถิ่นนั้น ๆ ต่อบุคคล หน่วยงานต่าง ๆ ที่ขอความคิดเห็น
- เป็นองค์กรกลางในพื้นที่ ที่เก็บรวบรวมข้อมูลของบุคคล ผู้มีความรู้ ความสามารถทางวัฒนธรรมทุกแขนงของท้องถิ่น
- เป็นองค์กรที่เชื่อมโยงการดำเนินงานวัฒนธรรมตั้งแต่ ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด จนถึงระดับชาติ
- เป็นองค์กรที่มีบทบาทในการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหา การเบี่ยงเบนของวัฒนธรรมในพื้นที่
- องค์กรภาคเอกชนที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมส่งเสริม สนับสนุน ให้จัดตั้งขึ้น เพื่อให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมเข้ามามี ส่วนร่วมในการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่น และอยู่ ภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

เจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๓

เจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติ วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

ตามที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และมีผลบังคับใช้วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ได้มีการให้ความหมายของคำว่า “วัฒนธรรม” ไว้ดังนี้

วัฒนธรรม หมายความว่า

“วิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคม ได้ร่วมสร้างสรรค์ สืบส่ง ปลูกฝัง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจ และวัตถุ อย่างสันติสุขและยั่งยืน”

พระราชบัญญัตินี้ได้แบ่งเป็น ๓ หมวด ๓๕ มาตรา ได้แก่

หมวดที่ ๑ ว่าด้วยการบริหารงานวัฒนธรรม

หมวดที่ ๒ ว่าด้วยกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

หมวดที่ ๓ ว่าด้วยการยกย่องเชิดชูเกียรติ

โดยสาระที่สำคัญของพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๓ มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับภาคประชาชน ซึ่งเจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีสาระที่สำคัญดังนี้

๑. เป็นเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เกิดการรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายที่มีความเข้มแข็ง สามารถร่วมกันบริหารจัดการงานวัฒนธรรมของท้องถิ่น

๒. เป็นกฎหมายที่ส่งเสริมให้ภาคประชาชนได้รวมกลุ่มกันจัดตั้งองค์กรภาคเอกชนในการดำเนินงานวัฒนธรรม ที่เรียกว่า “สภาวัฒนธรรม” โดยแบ่งเป็นสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย สภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ สภาวัฒนธรรมตำบล และนอกเหนือจากนี้ให้ไปกำหนดให้กฎกระทรวง ซึ่งการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมให้เป็นไปตามความพร้อมของชุมชนท้องถิ่นที่เห็นความสำคัญในการดำเนินการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม และมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้สภาวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นเป็นองค์กรเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

๓. ให้ความสำคัญกับภาคประชาชนที่ได้รวมตัวกันจัดตั้งสภาวัฒนธรรมตั้งแต่สภาวัฒนธรรมตำบล สภาวัฒนธรรมอำเภอ สภาวัฒนธรรมจังหวัด และสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และให้ความสำคัญกับภาคประชาชน ในการมีสิทธิมีเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ โดยการแต่งตั้งประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการในคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ที่มีองค์ประกอบสำคัญประกอบด้วย

๓.๑ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรี มอบหมายเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมจำนวนไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๓.๒ ให้สิทธิและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ดังนี้

๓.๒.๑ เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ

๓.๒.๒ เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดให้มีหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ

๓.๒.๓ วางแนวทางและประสานนโยบายและแผนเพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานขององค์กรต่าง ๆ ในหน่วยงานของรัฐและเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ และการรณรงค์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

๓.๒.๔ ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงาน
ของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม
วัฒนธรรมของชาติ

๓.๒.๕ ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติ
ในจิตใจของประชาชน เพื่อให้มีการปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติ

๓.๒.๖ กำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน
ด้านวัฒนธรรมของชาติ

๓.๒.๗ กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีของกองทุน

๓.๒.๘ พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออก
กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

๓.๒.๙ ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือ
กฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรี
มอบหมาย

๔. ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงการดำเนินงานวัฒนธรรมตั้งแต่ระดับ
ตำบล อำเภอ จังหวัด และระดับชาติ

จะเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรม มีสิทธิ
และเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
ดังนี้

ตามมาตรา ๖๖ บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ชุมชนท้องถิ่น
หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ

และมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างสมดุลและยั่งยืน

ตามมาตรา ๘๐ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม (๖) ส่งเสริมและสนับสนุน ความรู้รักสามัคคีและการเรียนรู้ ปกป้องจิตสำนึก และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ดังนั้น การส่งเสริมให้ภาคประชาชนได้มีการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม ซึ่งดำเนินการโดยองค์กรเครือข่ายภาคประชาชนนั้น เป็นการให้ ความเป็นอิสระในการทำงาน ให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมสร้าง และดำเนินงานวัฒนธรรมตามความต้องการของชุมชนท้องถิ่น ไม่ถูกครอบงำหรือใช้อำนาจตามกฎหมายมาบังคับให้ดำเนินการ แต่เป็นสิทธิ และเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมพึงปฏิบัติ อย่างแท้จริง

สภาวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓
และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

สภาวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติ วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้แบ่งเป็น
๓ หมวด ๓๕ มาตรา ได้แก่

หมวดที่ ๑ ว่าด้วยการบริหารงานวัฒนธรรม แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ
ส่วนที่ ๑ ว่าด้วยคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
ส่วนที่ ๒ ว่าด้วยสภาวัฒนธรรม

หมวดที่ ๒ ว่าด้วยกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

หมวดที่ ๓ ว่าด้วยการยกย่องเชิดชูเกียรติ

ณ ที่นี้ จะกล่าวถึงการดำเนินงานวัฒนธรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
สภาวัฒนธรรม ที่ปรากฏตามมาตราต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรม
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

การจัดตั้งสภาวัฒนธรรม

ตามมาตรา ๑๓ ของพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓
ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับ ประกอบด้วย

- (๑) สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
- (๒) สภาวัฒนธรรมจังหวัด
- (๓) สภาวัฒนธรรมอำเภอ
- (๔) สภาวัฒนธรรมตำบล

นอกเหนือจากที่กำหนดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๓ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงวัฒนธรรม (นางสุกมล คุณปลื้ม) ได้ออกกฎกระทรวง ณ วันที่ ๒๑
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

- (๑) สภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร
- (๒) สภาวัฒนธรรมเขต
- (๓) สภาวัฒนธรรมแขวง
- (๔) สภาวัฒนธรรมเทศบาล
- (๕) สภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ
- (๖) สภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ

สถานภาพของสภาวัฒนธรรม

มาตรา ๑๔ ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้สภาวัฒนธรรม
ที่ตั้งขึ้นข้างต้นมีสถานภาพเป็นองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินงานวัฒนธรรม
ภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

หน้าที่ของสภาวัฒนธรรม

มาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓
ได้กำหนดให้สภาวัฒนธรรมในทุกระดับมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับ
การกำหนดนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ
๒. เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์
และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย
วัฒนธรรม

๓. ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่าง ๆ จากหน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม

๔. ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมจัดกิจกรรมขององค์กรภาคี และเครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอด และเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม

๕. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงาน ขององค์กรภาคและเครือข่ายวัฒนธรรม

๖. ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ ขอความร่วมมือทางวัฒนธรรม

องค์ประกอบของสภาวัฒนธรรม

มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้สภาวัฒนธรรม ประกอบด้วย กรรมการและสมาชิกที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรม หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็น องค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม เช่น เครือข่ายภาครัฐ เครือข่ายภาคเอกชน เครือข่ายภาคชุมชน เครือข่ายภาคธุรกิจ เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน และเครือข่ายภาควิชาการ โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ มาตราดังกล่าว ได้ยกตัวอย่างองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม ไว้แล้ว เช่น เครือข่ายภาครัฐ เครือข่ายภาคเอกชน เครือข่ายภาคชุมชน เครือข่ายภาคธุรกิจ เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน และเครือข่ายภาควิชาการ กรณีที่เครือข่ายอื่น ๆ ที่ดำเนินงานวัฒนธรรมนอกเหนือจากองค์กรเครือข่าย ดังกล่าว ก็สามารถจะเข้าร่วมเป็นเครือข่ายทางวัฒนธรรมได้ โดยไม่จำเป็นต้องไปกำหนดเพิ่มอีกในกฎกระทรวง

ความหมายของเครือข่ายวัฒนธรรม

เพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องของเครือข่ายวัฒนธรรม จึงได้กำหนดนิยามความหมายของเครือข่ายต่าง ๆ ดังนี้

เครือข่ายภาครัฐ หมายความว่า องค์กรภาครัฐ หรือผู้แทนองค์กร ที่มีที่ตั้งและบุคลากรในพื้นที่ของสภาวัฒนธรรมแต่ละระดับ ได้แก่ ผู้แทนกระทรวง กรม กอง ส่วนราชการต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ เป็นต้น

เครือข่ายภาคเอกชน หมายความว่า องค์กรภาคเอกชน ที่ดำเนินงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สมาพันธ์ สภา สมาคม มูลนิธิ สโมสร ชมรม กลุ่ม ที่ดำเนินงานด้านสาธารณประโยชน์

เครือข่ายภาคชุมชน หมายความว่า องค์กรชุมชนที่ดำเนินงานในลักษณะให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน หรือรวมตัวกันในรูปแบบอื่น ๆ เช่น กลุ่มสาขาอาชีพ กลุ่มอาชีวะ กลุ่มอาสาสมัคร กลุ่มอนุรักษ์ กลุ่มพัฒนา กลุ่มพิทักษ์สิทธิประโยชน์ กลุ่มอาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) องค์กรศาสนา คณะกรรมการหมู่บ้าน ลูกเสือชาวบ้าน กลุ่มนักจัดรายการวิทยุและโทรทัศน์ กลุ่มสื่อมวลชน และการสื่อสาร เป็นต้น

เครือข่ายภาคธุรกิจ หมายความว่า องค์กรในเครือข่ายภาคธุรกิจ ที่ก่อตั้งขึ้นมา เพื่อประกอบกิจการที่มุ่งเน้นผลกำไร เช่น ร้านค้า บริษัท ห้างหุ้นส่วน ห้างสรรพสินค้า ธนาคาร สหกรณ์ เป็นต้น

เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน หมายความว่า กลุ่มผู้รู้ทางด้าน วัฒนธรรมพื้นบ้านในชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ของสภาวัฒนธรรมนั้น ๆ เช่น ด้านการเกษตร ด้านโภชนาการ ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม ด้านแพทย์แผนไทย ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน ด้านสวัสดิการชุมชน ด้านทัศนศิลป์

และศิลปะการแสดง ด้านภาษาและวรรณกรรม ความเชื่อและประเพณี
ด้านการจัดการแหล่งเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการชุมชน เป็นต้น

เครือข่ายภาควิชาการ หมายความว่า องค์กรที่มีการเก็บรวบรวม
ข้อมูลและถ่ายทอดองค์ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษา ศิลปะ
และวัฒนธรรม เช่น สถานศึกษา สถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย พิพิธภัณฑ์
ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม หอศิลปะ ศูนย์การศึกษา ศูนย์การเรียนรู้
ชุมชน เป็นต้น

เครือข่ายอื่น หมายความว่า เครือข่ายต่าง ๆ นอกเหนือจาก
ที่กล่าวข้างต้น และมีความประสงค์ที่จะเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

ทั้งนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓
มาตรา ๑๕ กำหนดให้สภาวัฒนธรรมประกอบด้วย กรรมการและสมาชิก
ที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรม หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม และได้ยกตัวอย่างองค์กรที่เกี่ยวข้อง
ไว้แล้ว เช่น เครือข่ายภาครัฐ เครือข่ายภาคเอกชน เครือข่ายภาคชุมชน
เครือข่ายภาคธุรกิจ เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน และเครือข่ายภาควิชาการ
ดังนั้น เครือข่ายต่าง ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น และมีความประสงค์
จะเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมก็สามารถสมัครเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมได้

กฎกระทรวงกำหนดที่มา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา
จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง
การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม
พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้นิยามคำว่าเครือข่ายวัฒนธรรมและผู้แทนองค์กรเครือข่าย
วัฒนธรรมดังต่อไปนี้

“เครือข่ายวัฒนธรรม” หมายความว่า การรวมกันของบุคคล
กลุ่มบุคคล ชุมชน องค์กร หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
ที่สมัครใจแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน
โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญา

ท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และได้จัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรมแล้ว

“**ผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม**” หมายความว่า ผู้แทนเครือข่ายวัฒนธรรมซึ่งเป็นองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรมหรือเกี่ยวข้องกับงานวัฒนธรรม

ดังนั้น เพื่อให้สามารถจัดระเบียบในการตรวจสอบและดูแลบรรดาเครือข่ายวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ได้ จึงมีความจำเป็นต้องจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมก่อนการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม

การจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

กฎกระทรวงกำหนดที่มา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรงตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กำหนดการจัดแจ้งและหนังสือรับรองการจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม ดังนั้น เพื่อให้การจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงกำหนดกระบวนการและเอกสารประกอบการจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม ดังนี้

กระบวนการจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

๑. ขั้นตอนที่ ๑ ขึ้นรวมกลุ่มและการประชุมเพื่อจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

กรมส่งเสริมวัฒนธรรมดำเนินการออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการแบบของจัดแจ้งเครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานต่าง ๆ ที่สนใจสมัครเป็นสมาชิกเครือข่ายวัฒนธรรม ให้ยื่นขอจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

(รายละเอียดระยะเวลาการจดทะเบียนฯ เป็นไปตามประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม) และเครือข่ายที่ได้รับเอกสารการรับรองการจดทะเบียนเครือข่ายวัฒนธรรม จะต้องมิสถานภาพเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ก่อนวันดำเนินการประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑.๑ กลุ่มบุคคล ชุมชน องค์กรที่จะจดทะเบียนเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมจะต้องมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ที่ตรวจสอบได้

๑.๒ ประธานองค์กรเครือข่ายจะต้องจัดให้มีการประชุมสมาชิกในกลุ่ม โดยจะต้องจัดทำแบบรายงานมติขององค์กรเพื่อเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมตามแบบ จจ.สวธ. ๐๒ และแบบบัญชีรายชื่อสมาชิกองค์กรตามแบบ จจ. สวธ. ๐๓

๑.๓ ที่ประชุมสมาชิกองค์กรคัดเลือกผู้แทนไม่เกิน ๑๐ คน เพื่อเป็นผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม

๑.๔ ที่ประชุมมอบหมายให้ประธานองค์กรเป็นผู้ยื่นจดทะเบียนเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ พร้อมเอกสารประกอบ ดังนี้

๑.๔.๑ แบบขอจดทะเบียนเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม แบบ จจ. สวธ. ๐๑ (ก) หรือ (ข)

(๑) กรุงเทพมหานครและต่างประเทศใช้แบบ จจ.สวธ. ๐๑ (ก) ยื่นต่ออธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ตามที่อยู่ ดังนี้

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
เลขที่ ๑๔ ถนนเทียมร่วมมิตร
เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐

(๒) พื้นที่ต่างจังหวัดใช้แบบ จจ.สวธ. ๐๑ (ข) ให้ยื่น
เอกสารหลักฐานต่อวัฒนธรรมจังหวัดนั้น ๆ

๑.๔.๒ แบบรายงานมติขององค์กรเพื่อเป็นเครือข่าย
วัฒนธรรมแบบ จจ. สวธ. ๐๒

๑.๔.๓ แบบบัญชีรายชื่อสมาชิกองค์กร แบบ จจ. สวธ. ๐๓
พร้อมบัญชีรายชื่อผู้แทนองค์กรละไม่เกิน ๑๐ คน
(ที่ได้รับการคัดเลือกเห็นชอบจากที่ประชุมสมาชิก)

๑.๔.๔ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาทะเบียนบ้าน
ของประธานองค์กรเป็นผู้ยื่นขอจดทะเบียนเป็นเครือข่าย
วัฒนธรรม พร้อมรับรองสำเนา

๑.๕ กรณีประธานองค์กรไม่สามารถไปยื่นเอกสารหลักฐานได้
สามารถมอบฉันทะให้บุคคลอื่นเป็นผู้ยื่นจดทะเบียนได้ โดยจะต้องจัดทำหนังสือ
ใบมอบฉันทะ (ตามแบบที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมกำหนด) พร้อมสำเนา
บัตรประจำตัวประชาชนและรับรองสำเนาถูกต้องทั้งของผู้มอบฉันทะ
และผู้รับมอบฉันทะ ยื่นต่ออธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม หรือวัฒนธรรมจังหวัด
นั้น ๆ หรือกรณีที่ไม่สามารถไปยื่นเอกสารได้ด้วยตนเอง อาจทำโดยวิธี
ส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ซึ่งจะนับเอาวันที่ประทับตราไปรษณีย์เป็นวัน
ยื่นจดทะเบียนเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

วิธียื่นเอกสารการจดทะเบียนเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

๑. ประธานองค์กรจดทะเบียนด้วยตนเอง

๒. มอบฉันทะให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้แทนองค์กรดำเนินการ
จดทะเบียนเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม (ต้องมีหนังสือมอบฉันทะ)

๓. ส่งเอกสารการขอจดทะเบียนเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม (แบบ จจ.สวธ.
๐๑ - ๐๓) ทางไปรษณีย์

๒. ขั้นตอนที่ ๒ การตรวจสอบหลักฐานการจดทะเบียนเครือข่าย วัฒนธรรม

เมื่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรม / สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดในพื้นที่
นั้น ๆ ได้รับเอกสารหลักฐานเรียบร้อยแล้ว จะดำเนินการตรวจสอบเอกสาร
ที่เกี่ยวข้อง อาทิ

- ความครบถ้วนถูกต้องของรายละเอียดข้อมูลตามแบบ จจ. สวธ.
๐๑ (ก) หรือ (ข) แบบ จจ.สวธ. ๐๒ แบบ จจ.สวธ.๐๓ แบบบัญชี
รายชื่อผู้แทนองค์กร (เอกสารประกอบแนบท้ายแบบ จจ.สวธ.
๐๓) และใบมอบฉันทะ (ถ้ามี)
- สำเนาบัตรประชาชน/สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอจดทะเบียน
(พร้อมรับรองสำเนา)
- กรณีที่สมาชิกเครือข่ายมีภูมิลำเนาอยู่อีกแห่งหนึ่ง แต่จะมาเป็น
สมาชิกของเครือข่ายอีกพื้นที่หนึ่งนั้น จะต้องมียกเอกสารหลักฐาน
ชัดเจนที่แสดงให้เห็นว่า สมาชิกคนนั้น ๆ ได้มีการประกอบ
อาชีพหรือมีถิ่นพำนักนอกเหนือจากที่ปรากฏในทะเบียนบ้าน
และบุคคลหนึ่งจะสามารถสมัครเป็นสมาชิกที่เครือข่ายก็ย่อมได้
ทั้งนี้ จะเป็นผู้แทนเครือข่ายวัฒนธรรมได้เพียงแห่งเดียวเท่านั้น

๓. ขั้นตอนที่ ๓ ขั้นตอนหนังสือรับรองการจดทะเบียนเครือข่าย วัฒนธรรม

๓.๑ เมื่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรม / สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานเรียบร้อยแล้ว จะออกหนังสือรับรอง
การจดทะเบียนเครือข่ายวัฒนธรรมให้แก่องค์กรนั้น ๆ

๓.๑.๑ อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เป็นผู้ลงนามรับรอง
การจดทะเบียนเครือข่ายวัฒนธรรมในพื้นที่
กรุงเทพมหานครและต่างประเทศ

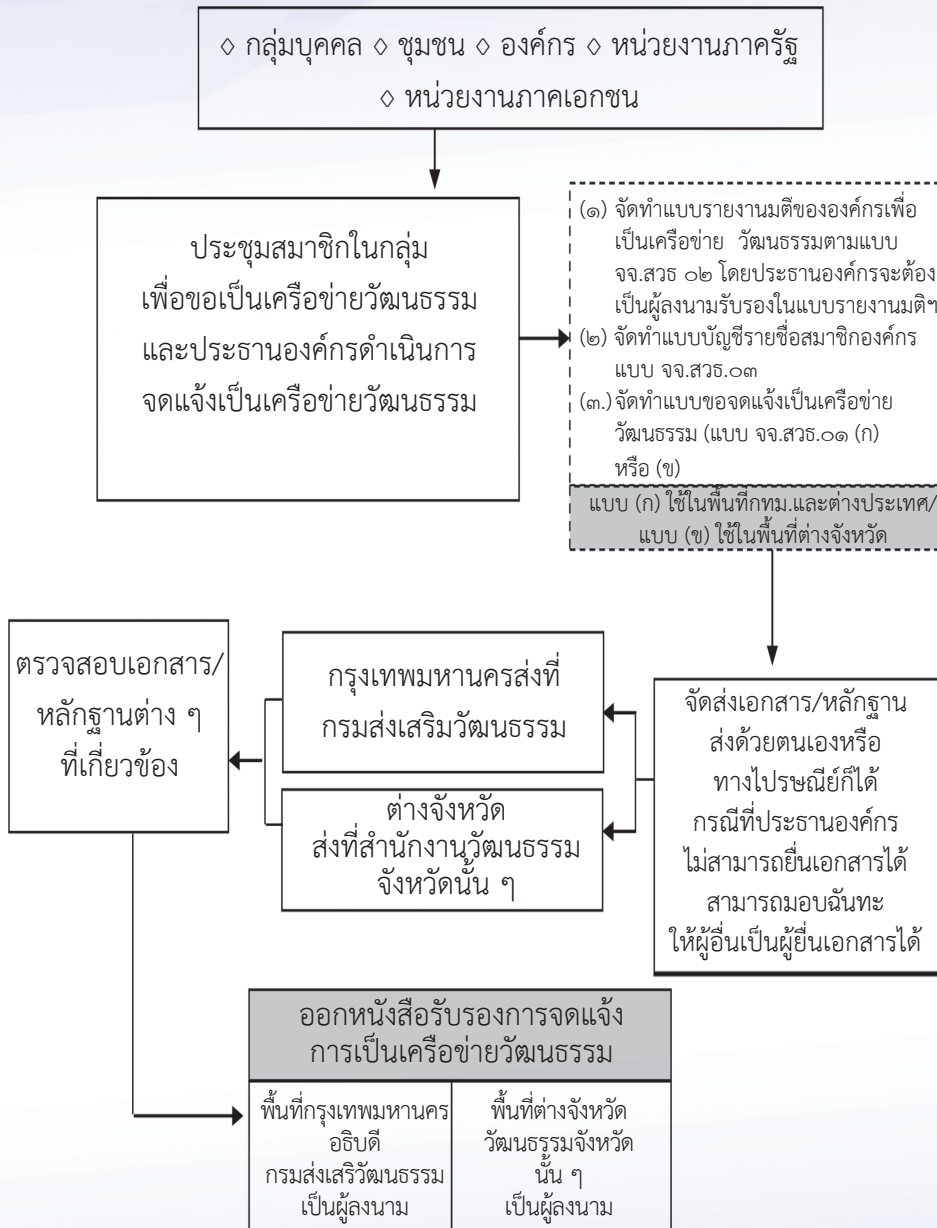
๓.๑.๒ วัฒนธรรมจังหวัดในพื้นที่เป็นผู้ลงนามรับรอง
จัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัด
นั้น ๆ

๓.๒ เมื่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรม หรือสำนักงานวัฒนธรรม
จังหวัดได้รับจัดแจ้งการเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมแล้ว ให้จัดพิมพ์ทำเนียบนาม
สมาชิกแต่ละเครือข่าย เพื่อเป็นเอกสารหลักฐานในการสืบค้นต่อไป
และให้จัดเก็บไว้ ณ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนั้น ๆ ๑ ชุด และจัดส่งให้
กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ๑ ชุด ในรูปแบบไฟล์ข้อมูลและเอกสาร

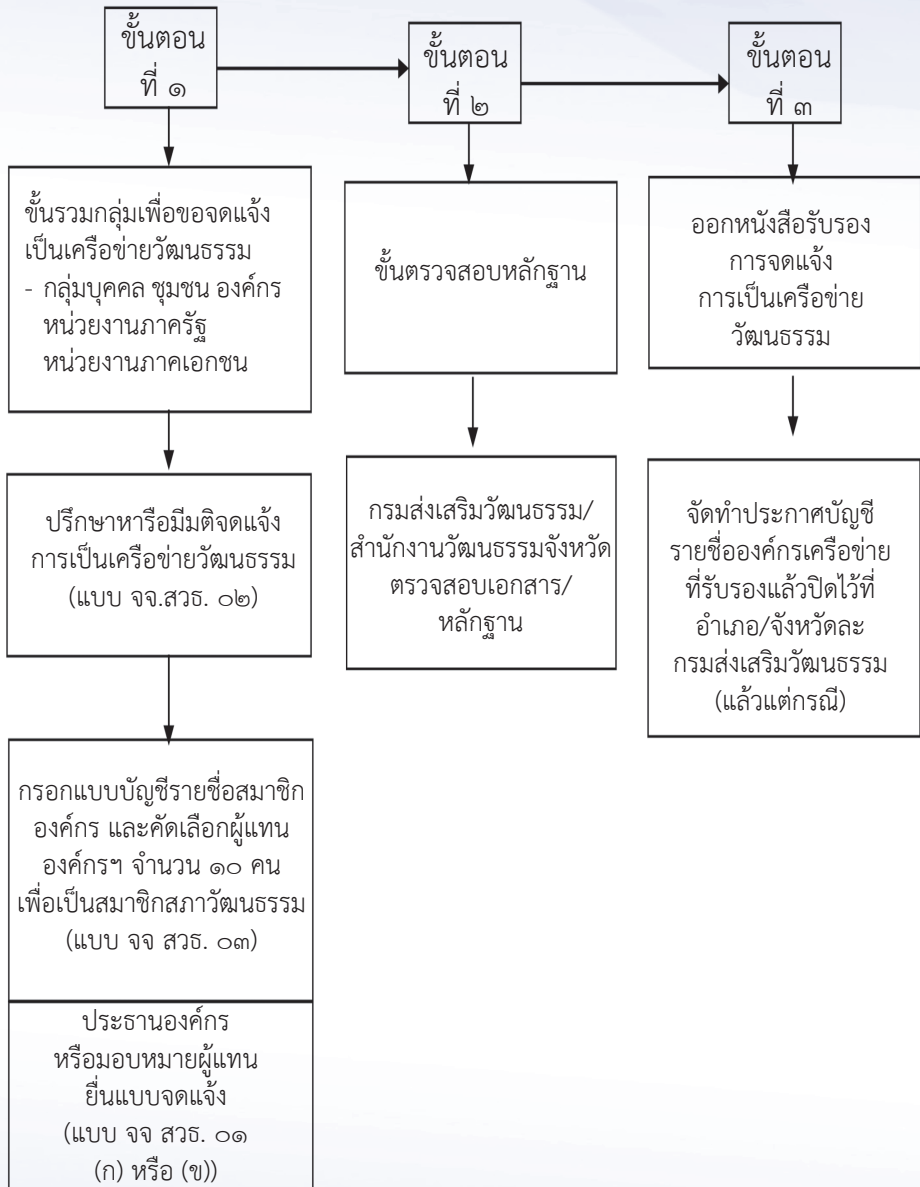
๔. ขั้นตอนที่ ๔ ให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสนับสนุนข้อมูล
เครือข่ายวัฒนธรรมให้แก่สภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับ เพื่อใช้ในการประชุม
ปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับ
ทั้งนี้ หากเห็นว่าข้อมูลเครือข่ายวัฒนธรรมยังไม่เป็นปัจจุบัน อาจพิจารณา
ดำเนินการสำรวจข้อมูลเครือข่ายวัฒนธรรม (ตามแบบสำรวจข้อมูลเครือข่าย
ดังแนบ) เพื่อให้ข้อมูลที่สนับสนุนมีความถูกต้อง และสามารถใช้งานต่อไปได้

หมายเหตุ : กรณีเครือข่ายวัฒนธรรมที่ได้รับหนังสือรับรอง
การจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม (เครือข่ายเดิม) เรียบร้อยแล้ว
ไม่ต้องดำเนินการจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมใหม่

รูปแบบการจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

ขั้นตอนการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม

สำหรับเจ้าหน้าที่
วันที่รับ...../...../.....
เลขที่รับ.....

แบบขอจดทะเบียนเครือข่ายวัฒนธรรม

แบบ จจ. สวธ. ๐๑ (ก)
หรือ (ข)
หมายเลข.....

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอจดทะเบียนเครือข่ายวัฒนธรรม

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม / วัฒนธรรมจังหวัด

ด้วยข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
ในฐานะ ☐ ประธานองค์กร.....
☐ ผู้ได้รับมอบหมายจากองค์กร.....

ประเภทขององค์กรเครือข่าย

- ☐ ภาครัฐ ☐ ภาคเอกชน ☐ ภาคชุมชน
☐ ภาคธุรกิจ ☐ ประชาชนชาวบ้าน ☐ ภาควิชาการ
☐ เครือข่ายอื่น ระบุ.....

มีความประสงค์ขอยื่นจดทะเบียนเครือข่ายวัฒนธรรมระดับ.....(ระบุตำบล/อำเภอ/จังหวัด/แห่งประเทศไทย)
.....ของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๗ และ
กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง โดยมีเอกสารประกอบแนบท้าย ดังนี้

๑. แบบรายงานมติขององค์กรเพื่อเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

๒. แบบบัญชีรายชื่อสมาชิกองค์กร

๓. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาทะเบียนบ้านของผู้จดทะเบียน พร้อมรับรองสำเนา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้น และเอกสารประกอบแนบท้ายทุกฉบับเป็นความจริง
ทุกประการ และขอรับรองว่าข้าพเจ้าเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการจดทะเบียนเครือข่ายทางวัฒนธรรม

ลงชื่อ.....ประธานองค์กร
(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

(๑) แบบ จจ.สวธ. ๐๑ (ก) ใช้เฉพาะการขอจดทะเบียนเครือข่ายวัฒนธรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
และต่างประเทศ

(๒) แบบ จจ.สวธ. ๐๑ (ข) ใช้เฉพาะการขอจดทะเบียนเครือข่ายวัฒนธรรมในพื้นที่ต่างจังหวัด

แบบรายงานมติขององค์กรเพื่อเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

๑. ชื่อองค์กร.....
 ที่ตั้งเลขที่..... หมู่บ้าน..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....
 ถนน..... แขวง/ตำบล..... อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
 โทรสาร..... อีเมล/เว็บไซต์.....
 ชื่อผู้ประสานงาน..... โทรศัพท์.....
 โทรสาร..... อีเมล.....
๒. ก่อตั้งเมื่อ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
 สถานภาพขององค์กร ☐ นิติบุคคล ☐ ไม่เป็นนิติบุคคล
๓. จำนวนสมาชิกองค์กร..... คน ชาย..... คน หญิง..... คน
 (ข้อมูลสมาชิกตามเอกสารแนบท้ายแบบจดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม)
๔. วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กร
 ๔.๑.....
 ๔.๒.....
 ๔.๓.....
๕. กิจกรรมสำคัญที่องค์กรดำเนินการมาแล้ว (ถ้ามี)
 ๕.๑.....
 ๕.๒.....
 ๕.๓.....
๖. ประชุมเมื่อ วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... จำนวนผู้เข้าประชุม..... คน
๗. ที่ประชุมได้ปรึกษาหารือกันและมีมติให้มีการจดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม และมอบหมายให้
 ๗.๑ ให้มีการจดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
 ๗.๒ ให้ นาย/นาง/นางสาว..... นามสกุล.....
 เป็นประธานองค์กร และผู้ยื่นจดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ
 พ.ศ. ๒๕๕๓
 ๗.๓ ให้บุคคลดังมีรายชื่อในบัญชีรายชื่อผู้แทนองค์กร จำนวน.....คน เป็นผู้แทนองค์กร.....
 เพื่อเป็นสมาชิกสภาวัฒนธรรม.....รายละเอียดดังแนบ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ประธานองค์กร
 (.....)
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตำบล อำเภอ จังหวัด

[illegible]

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ..... ประธานองค์กร
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

บัญชีรายชื่อผู้แทนองค์กร

(เอกสารประกอบแนบท้ายแบบ จจ.สวธ. ๐๓)

๑. ชื่อ/นามสกุล.....
๒. ชื่อ/นามสกุล.....
๓. ชื่อ/นามสกุล.....
๔. ชื่อ/นามสกุล.....
๕. ชื่อ/นามสกุล.....
๖. ชื่อ/นามสกุล.....
๗. ชื่อ/นามสกุล.....
๘. ชื่อ/นามสกุล.....
๙. ชื่อ/นามสกุล.....
๑๐. ชื่อ/นามสกุล.....

ขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ประธานองค์กร
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบมอบฉันทะ

ใบมอบฉันทะเลขที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน.....(ผู้รับการจดแจ้ง)

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....ตำแหน่ง.....
อยู่บ้านเลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
ขอมอบฉันทะให้ นาย/นาง/นางสาว..... ตำแหน่ง.....
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
เป็นผู้ดำเนินการจดแจ้งการเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๗ และกฎกระทรวง
ที่เกี่ยวข้อง แทนข้าพเจ้า

จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้มอบฉันทะ

(ลงชื่อ).....ผู้มอบฉันทะ

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

เลขที่...../.....

แบบ รจ.สวธ. (ก) หรือ (ข)
(ส่วนราชการเจ้าของหนังสือ)

หนังสือฉบับนี้ ออกให้เพื่อแสดงว่า

นาย/นาง/นางสาว.....

กับพวก ได้รับการจัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม ระดับ.....

ขององค์กรเครือข่าย.....ประเภทเครือข่าย.....

ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑.

๒.

๓.

มีที่ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่บ้าน.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....แขวง/ตำบล.....อำเภอ...../เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....ตามความข้อ ๓

และข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดที่มา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา

จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรงตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ

และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งตามความในมาตรา ๑๕

วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง (อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม/วัฒนธรรมจังหวัด)

แบบรายงานมติขององค์กร

เพื่อเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม (เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมผู้แทนองค์กร)

๑. ชื่อองค์กร.....
๒. ที่ตั้งเลขที่..... หมู่บ้าน..... หมู่ที่.....
 ตรอก/ซอย..... ถนน..... แขวง/ตำบล.....
 อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
 โทรศัพท์..... โทรสาร.....
 อีเมล/เว็บไซต์.....
 ชื่อผู้ประสานงาน.....
 โทรศัพท์..... โทรสาร.....
 อีเมล.....
๓. หนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม เลขที่.....
 ลงวันที่..... ออกโดย.....
๔. ขอ (เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติม)
☐ ประธานองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม.....
 จาก นาย/นาง/นางสาว.....
 เป็น นาย/นาง/นางสาว.....
 ที่อยู่.....
 หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....
☐ ผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม.....

๑. จาก...

๑. จาก นาย/นาง/นางสาว.....
เป็น นาย/นาง/นางสาว.....
ที่อยู่.....
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....
๒. จาก นาย/นาง/นางสาว.....
เป็น นาย/นาง/นางสาว.....
ที่อยู่.....
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....
๓. จาก นาย/นาง/นางสาว.....
เป็น นาย/นาง/นางสาว.....
ที่อยู่.....
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....
- (...) จาก นาย/นาง/นางสาว.....
เป็น นาย/นาง/นางสาว.....
ที่อยู่.....
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....

ทั้งนี้ ผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม ดังมีรายชื่อแนบ ได้มีส่วนร่วม
ขอเปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม/ผู้แทนองค์กรเครือข่าย
วัฒนธรรม.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ประธานองค์กร

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบรายงานมติขององค์กร

เพื่อเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม (เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมสมาชิกและวัตถุประสงค์)

๑. ชื่อองค์กร.....
๒. ที่ตั้งเลขที่.....หมู่บ้าน.....หมู่ที่.....
 ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
 โทรศัพท์.....โทรสาร.....
 อีเมล/เว็บไซต์.....
 ชื่อผู้ประสานงาน.....
 โทรศัพท์.....โทรสาร.....
 อีเมล.....
๓. หนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม เลขที่.....
 ลงวันที่.....ออกโดย.....
๔. ขอเพิ่มเติมรายชื่อสมาชิกองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม จำนวน.....คน
 เพื่อเป็นสมาชิกเครือข่ายวัฒนธรรม.....รายละเอียดดังนี้
๕. ขอเปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติมวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กรเครือข่าย
 วัฒนธรรม..... ดังนี้

- จาก ๑.
 ๒.
 ๓.
- เป็น ๑.
 ๒.
 ๓.

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ประธานองค์กร

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

มติที่ประชุมองค์กร.....

วันที่.....

ณ

รายชื่อผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม ประกอบด้วย
(ไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของผู้แทนองค์กรเครือข่ายที่ได้มีหนังสือรับรองการจดทะเบียนแล้ว)

๑.

๒.

๓.

(....)

มีมติร่วมกัน ขอเปลี่ยนแปลง/ขอเพิ่มเติม ประธานองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม/
ผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม

จาก ๑.

๒.

๓.

(....)

เป็น ๑.

๒.

๓.

(....)

เนื่องจาก.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ประธานองค์กร

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติม)

	จังหวัด.....
ตำบล.....อำเภอ.....	

[illegible]

ขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลชอ.....ประธานองค์กร
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัญชีรายชื่อผู้แทนองค์กร.....(เปลี่ยนแปลง/เพิ่มเติม)

เอกสารประกอบแนบท้าย แบบ จจ.สวธ. ๐๓/๑

๑. ชื่อ/นามสกุล.....
๒. ชื่อ/นามสกุล.....
๓. ชื่อ/นามสกุล.....
๔. ชื่อ/นามสกุล.....
๕. ชื่อ/นามสกุล.....
๖. ชื่อ/นามสกุล.....
๗. ชื่อ/นามสกุล.....
๘. ชื่อ/นามสกุล.....
๙. ชื่อ/นามสกุล.....
๑๐. ชื่อ/นามสกุล.....

ขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ประธานองค์กร
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

**การประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มา
ซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมชุดใหม่
ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓
และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง**

ด้วยแนวคิดการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม เกิดจากปรัชญาที่ว่า
“วัฒนธรรมเป็นของประชาชน ประชาชนคือเจ้าของวัฒนธรรม”
การดำเนินงานวัฒนธรรมจะบรรลุผลได้ดียิ่งต้องให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของ
วัฒนธรรมเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบดำเนินงานวัฒนธรรมอย่างมีบทบาท
สำคัญตั้งแต่การริเริ่ม

การดำเนินงาน ตลอดจนการรับผิดชอบงานวัฒนธรรม
ในพื้นที่ ดังนั้นพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ และ
กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง จึงเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
ในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยการรวมตัวเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม
และเชื่อมโยงการทำงานในรูปแบบ “สภาวัฒนธรรม” ในปัจจุบันมีการจัดตั้ง
สภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับครอบคลุมทุกจังหวัดทั่วประเทศแล้ว และในปี
พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมชุดเก่าได้หมดวาระ
การดำรงตำแหน่งลงแล้ว ซึ่งจะต้องมีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มา
ซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมชุดใหม่ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

**๑. สภาวัฒนธรรมตำบล/เทศบาล/แขวง/องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ และสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ**

๑.๑ สภาวัฒนธรรมตำบล/เทศบาล/แขวง/องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ และสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ แจ้งสมาชิก
สภาวัฒนธรรม (ผู้แทนองค์กรเครือข่าย) ทราบถึงวัน/เวลา สถานที่จัดประชุม
ปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

๑.๒ สภาวัฒนธรรมตำบล/เทศบาล/แขวง/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ และสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ จัดให้มีการลงทะเบียนตามแบบบัญชีรายชื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรม โดยให้สมาชิกสภาวัฒนธรรมลงทะเบียนแบ่งตามประเภทของเครือข่ายวัฒนธรรม (แบบบัญชีรายชื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรมตามตัวอย่างดัดแนบ)

๑.๓ สภาวัฒนธรรมตำบล/เทศบาล/แขวง/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ และสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ เชิญผู้แทนองค์กรทั้งหมด รวมถึงผู้สังเกตการณ์ร่วมฟังการชี้แจงเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของสภาวัฒนธรรม การดำเนินงานวัฒนธรรม และขั้นตอนการปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมร่วมกัน

๑.๔ เมื่อที่ประชุมสมาชิกเกิดความเข้าใจร่วมกันแล้ว ให้ที่ประชุมคัดเลือกสมาชิก ๑ คน ทำหน้าที่เป็นประธานการปรึกษาหารือ และคัดเลือกสมาชิก ๑ คน ทำหน้าที่เลขานุการฯ เพื่อช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้ประธานการปรึกษาหารือ

๑.๕ ให้ประธานการปรึกษาหารือ หรือเลขานุการฯ แจ้งต่อที่ประชุมสมาชิกสภาวัฒนธรรมว่าในวันที่ดำเนินการปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม (ชุดใหม่) มีเครือข่ายวัฒนธรรมเข้าร่วมการประชุมที่เครือข่าย และมีสมาชิกสภาวัฒนธรรมเข้าร่วมการปรึกษาหารือกี่คน เพื่อกำหนดจำนวนและสัดส่วนกรรมการสภาวัฒนธรรมร่วมกัน

๑.๖ เมื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรมได้ร่วมกันกำหนดจำนวนและสัดส่วนกรรมการสภาวัฒนธรรมเรียบร้อยแล้ว ให้แต่ละเครือข่ายปรึกษาหารือเพื่อคัดเลือกสมาชิกเป็นกรรมการตามที่มีมติร่วมกัน (จำนวนไม่เกิน ๒๑ คน)

๑.๗ เมื่อได้กรรมการสภาวัฒนธรรมเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมปรึกษาหารือคัดเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานสภาวัฒนธรรม ส่วนตำแหน่งอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมเห็นสมควร

๑.๘ ให้จัดทำแบบบันทึกการปรึกษาหารือการคัดเลือกกรรมการสภาวัฒนธรรม และให้ประธานที่ปรึกษาหารือลงนามรับรอง (แบบบันทึกการปรึกษาหารือฯ ตามตัวอย่างดัดแนบ)

๑.๙ ให้ส่งแบบบันทึกการปรึกษาหารือ แบบบัญชีรายชื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรม และเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด เพื่อให้วัฒนธรรมจังหวัดรับรองการได้มา ซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดนั้น ๆ และลงนามในประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

๑.๑๐ ให้สภาวัฒนธรรมจัดให้มีข้อบังคับสภาวัฒนธรรมของตนเอง เพื่อใช้เป็นข้อบังคับในการบริหารจัดการและการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม (ตัวอย่างข้อบังคับตามเอกสารดัดแนบ)

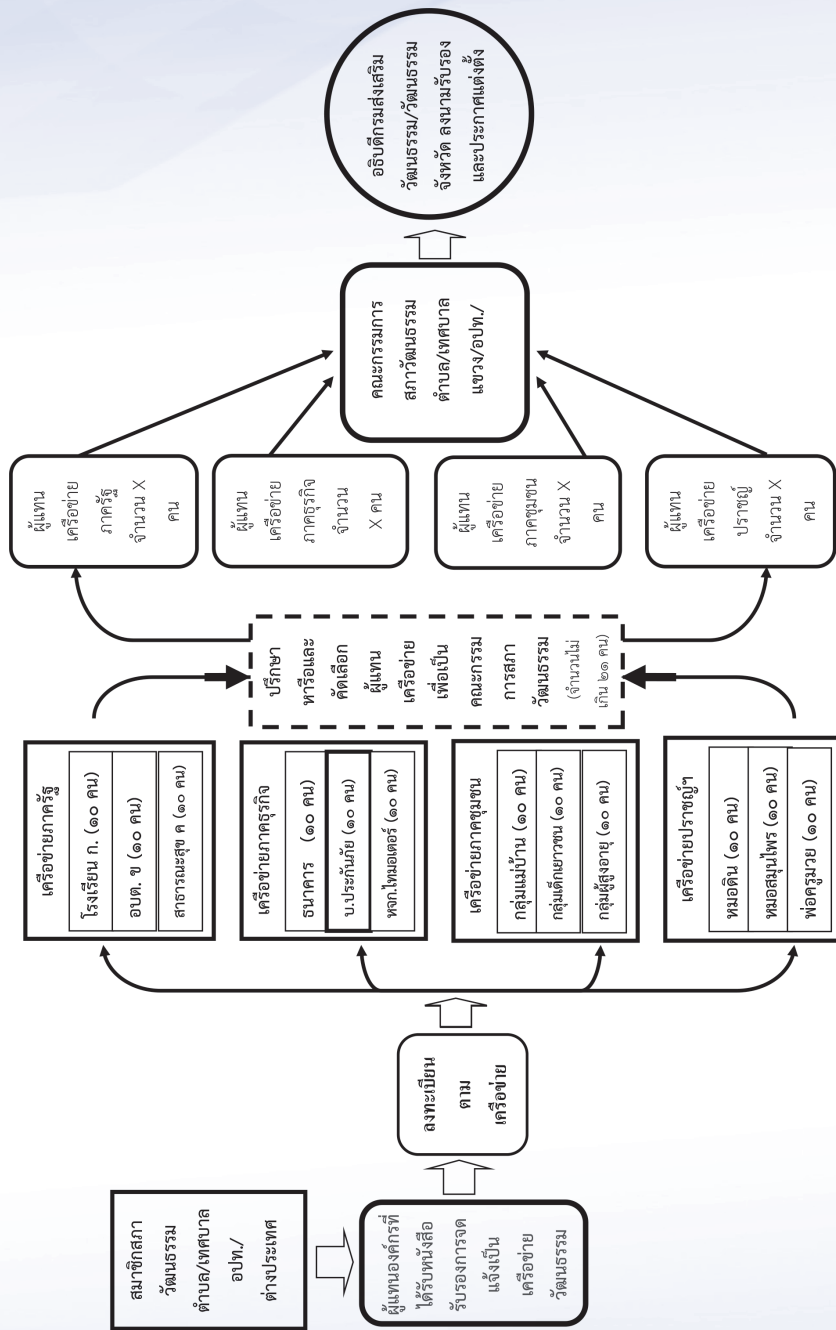
๑.๑๑ ให้สภาวัฒนธรรมจังหวัดจัดทำทำเนียบนาม และรายงานผลการคัดเลือกคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม (ชุดใหม่) ผ่านระบบ Google Form ตามที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมกำหนด เพื่อจัดทำประกาศผลการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับทั่วประเทศต่อไป

ทั้งนี้ เพื่อให้การปรึกษาหารือดังกล่าว เป็นการขยายเครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม และเสริมสร้างศักยภาพสภาวัฒนธรรมให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืนด้วยตนเอง อีกทั้งเพื่อสร้างการรับรู้การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมให้กว้างขวางสู่เครือข่ายวัฒนธรรมที่หลากหลาย กรมส่งเสริมวัฒนธรรมขอเสนอแนะให้เรียนเชิญผู้แทนภาคประชาชนในพื้นที่ อาทิเช่น ผู้นำศาสนา (เจ้าอาวาส โต๊ะอิหม่าม บาทหลวง ฯลฯ)

ผู้นำท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล) ผู้นำท้องที่/ชุมชน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำกลุ่มองค์กรชุมชน ประธานสภาเด็กและเยาวชน ฯลฯ) และผู้นำธรรมชาติ (ปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้อาวุโส ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงธรรม ฯลฯ) เข้าร่วมสังเกตการณ์การปรึกษาหารือดังกล่าวด้วย

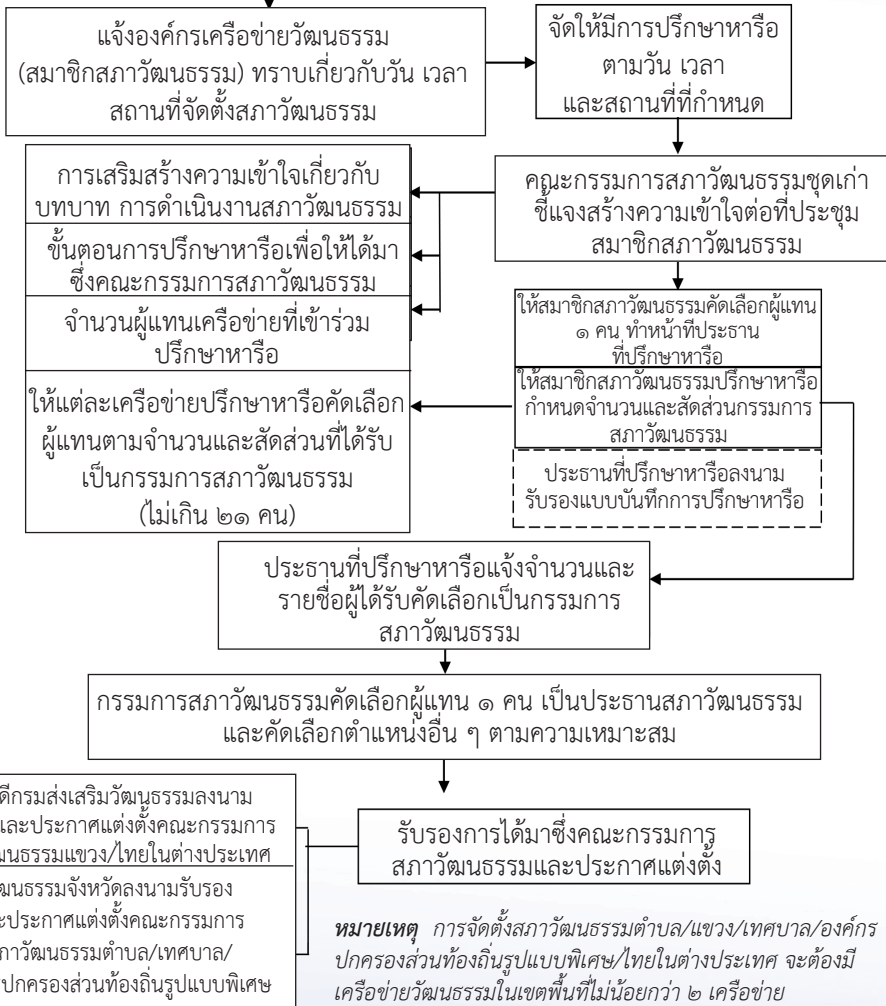
หมายเหตุ : วัฒนธรรมจังหวัดในฐานะผู้รับรองการได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมและลงนามประกาศแต่งตั้ง อาจมอบหมายเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมสังเกตการณ์การประชุมปรึกษาหารือของสภาวัฒนธรรมในพื้นที่ตามแต่เห็นสมควร

ผังการคัดเลือกคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล/แขวง/เทศบาล/ไทยในต่างประเทศ

การประชุมปรึกษาหารือ
เพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
สภาวัฒนธรรมแขวง สภาวัฒนธรรมเทศบาล
สภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ
สภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ

ตรวจสอบรายชื่อเครือข่ายวัฒนธรรมที่ได้รับหนังสือ
จัดแจ้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม (ระดับตำบล)

๒. สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมเขต

๒.๑ สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมเขต แต่งสมาชิกสภาวัฒนธรรม ทราบถึงวัน/เวลา สถานที่จัดประชุมปรึกษาหารือ เพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

๒.๒ สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมเขต จัดให้มีการลงทะเบียนตามแบบบัญชีรายชื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรม โดยให้สมาชิกสภาวัฒนธรรมลงทะเบียนแบ่งตามประเภทของเครือข่ายวัฒนธรรม (แบบบัญชีรายชื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรมตามตัวอย่างดัดแปลง)

๒.๓ สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมเขต เชิญผู้แทนองค์กรทั้งหมด รวมถึงผู้สังเกตการณ์ร่วมฟังการชี้แจงเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของสภาวัฒนธรรม การดำเนินงานวัฒนธรรม และขั้นตอนการปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมร่วมกัน

๒.๔ เมื่อที่ประชุมสมาชิกเกิดความเข้าใจร่วมกันแล้ว ให้ที่ประชุมคัดเลือกสมาชิก ๑ คน ทำหน้าที่เป็นประธานการปรึกษาหารือ และคัดเลือกสมาชิก ๑ คน ทำหน้าที่เลขานุการฯ เพื่อช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้ประธานการปรึกษาหารือ

๒.๕ ให้ประธานการปรึกษาหารือ หรือเลขานุการฯ แจ้งต่อที่ประชุมสมาชิกสภาวัฒนธรรมว่าในวันที่ดำเนินการปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม (ชุดใหม่) มีเครือข่ายวัฒนธรรมเข้าร่วมการประชุมที่เครือข่าย และมีสมาชิกสภาวัฒนธรรมเข้าร่วมการปรึกษาหารือกี่คน เพื่อกำหนดจำนวนและสัดส่วนกรรมการสภาวัฒนธรรมร่วมกัน

๒.๖ เมื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรมได้ร่วมกันกำหนดจำนวนและสัดส่วนกรรมการสภาวัฒนธรรมเรียบร้อยแล้ว ให้แต่ละเครือข่ายปรึกษาหารือเพื่อคัดเลือกสมาชิกเป็นกรรมการตามที่มีมติร่วมกัน (จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๕ คน แต่ไม่เกิน ๓๙ คน)

๒.๗ เมื่อได้กรรมการสภาวัฒนธรรมเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมปรึกษาหารือคัดเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานสภาวัฒนธรรม ส่วนตำแหน่งอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมเห็นสมควร

๒.๘ ให้จัดทำแบบบันทึกการปรึกษาหารือการคัดเลือกกรรมการสภาวัฒนธรรม และให้ประธานที่ปรึกษาหารือลงนามรับรอง (แบบบันทึกการปรึกษาหารือฯ ตามตัวอย่างดังแนบ)

๒.๙ ให้ส่งแบบบันทึกการปรึกษาหารือแบบบัญชีรายชื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรม และเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด เพื่อให้วัฒนธรรมจังหวัดรับรองการได้มา ซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดนั้น ๆ และลงนามในประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

๒.๑๐ ให้สภาวัฒนธรรมจัดให้มีข้อบังคับสภาวัฒนธรรมของตนเอง เพื่อใช้เป็นข้อบังคับในการบริหารจัดการและการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม (ตัวอย่างข้อบังคับตามเอกสารดังแนบ)

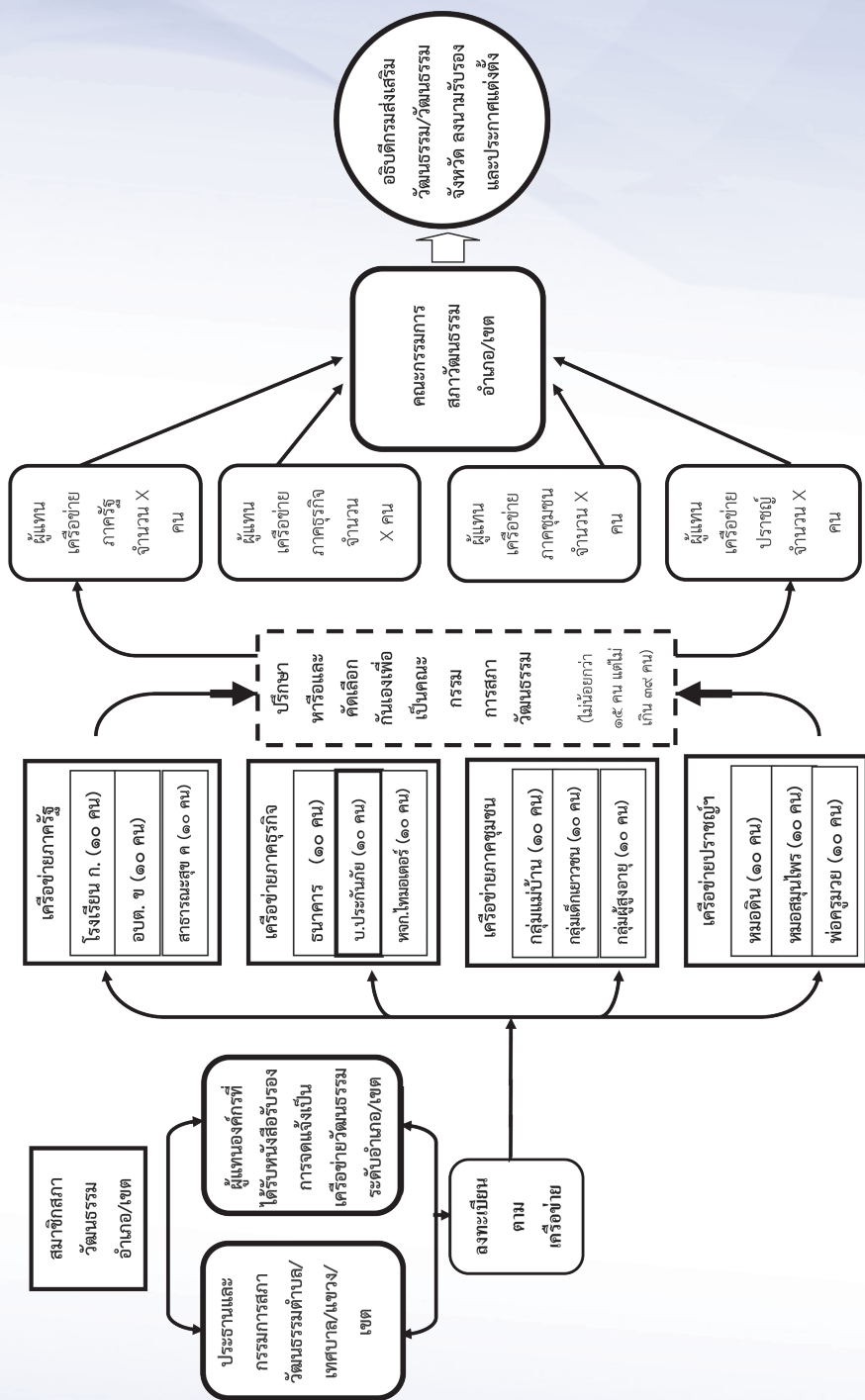
๒.๑๑ ให้สภาวัฒนธรรมจังหวัดจัดทำทำเนียบนาม และรายงานผลการคัดเลือกคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม (ชุดใหม่) ผ่านระบบ Google Form ตามที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมกำหนด เพื่อจัดทำประกาศผลการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับทั่วประเทศต่อไป

ทั้งนี้ เพื่อให้การปรึกษาหารือดังกล่าว เป็นการขยายเครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม และเสริมสร้างศักยภาพสภาวัฒนธรรมให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืนด้วยตนเอง อีกทั้งเพื่อสร้างการรับรู้การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมให้กว้างขวางสู่เครือข่ายวัฒนธรรมที่หลากหลาย กรมส่งเสริมวัฒนธรรมขอเสนอแนะให้เรียนเชิญผู้แทนภาคประชาชนในพื้นที่ อาทิเช่น ผู้นำศาสนา (เจ้าอาวาส โต๊ะอิหม่าม บาทหลวง ฯลฯ) ผู้นำท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหาร

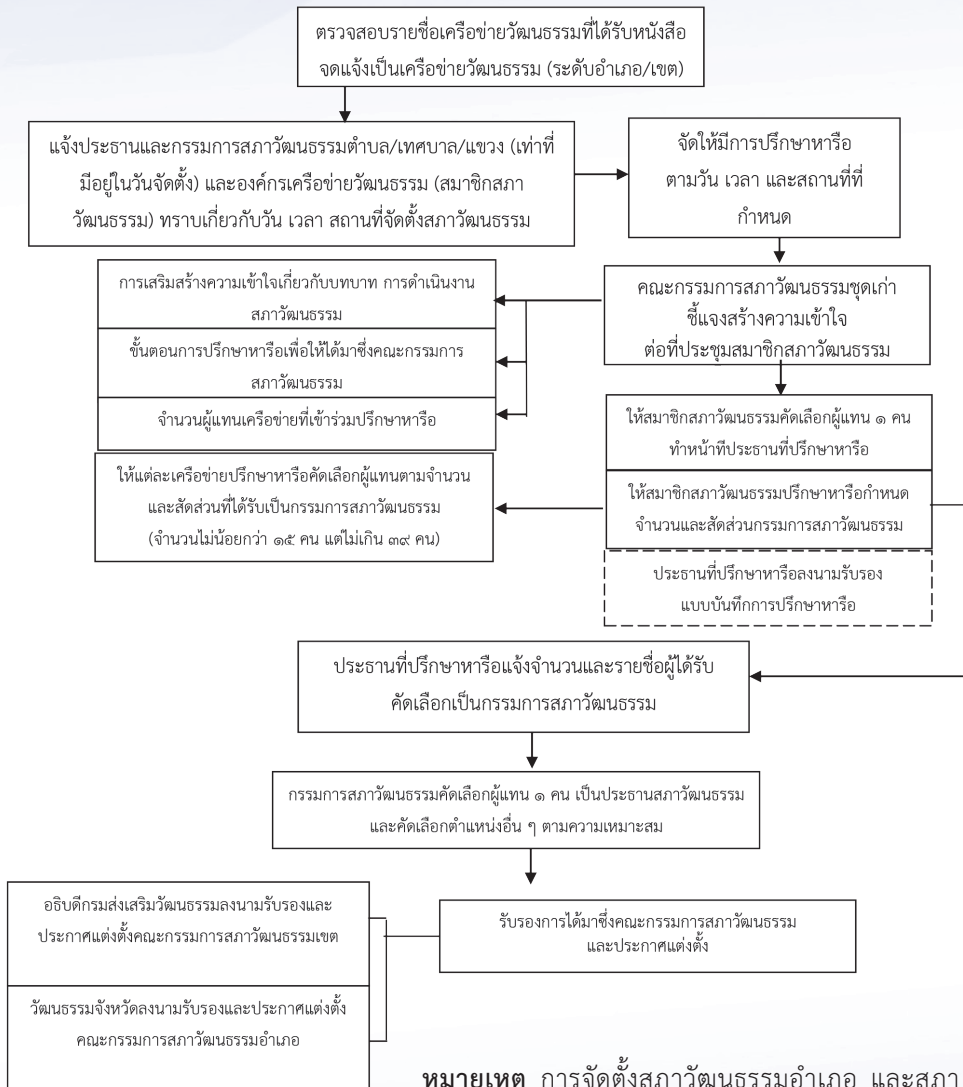
ส่วนตำบล/เทศบาล) ผู้นำท้องที่/ชุมชน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำกลุ่ม
องค์กรชุมชน ประธานสภาเด็กและเยาวชน ฯลฯ) และผู้นำธรรมชาติ
(ปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้อาวุโส ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงธรรม ฯลฯ)
เข้าร่วมสังเกตการณ์การปฐกษัตริ์หรือดังกล่าวด้วย

หมายเหตุ : วัฒนธรรมจังหวัดในฐานะผู้รับรองการได้มา
ซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมและลงนามประกาศแต่งตั้ง อาจมอบหมาย
เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมสังเกตการณ์การประชุมปฐกษัตริ์หรือ
ของสภาวัฒนธรรมในพื้นที่ตามแต่เห็นสมควร

ผังการคัดเลือกคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ/เขต

การประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มา ซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมเขต

หมายเหตุ การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมเขตจะต้องมีเครือข่ายวัฒนธรรมในเขตพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓ เครือข่าย

๓. สภาวัฒนธรรมจังหวัด และสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร

๓.๑ สภาวัฒนธรรมจังหวัด และสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร
แจ้งสมาชิกสภาวัฒนธรรม ทราบถึงวัน/เวลา สถานที่จัดประชุมปรึกษา
หารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

๓.๒ สภาวัฒนธรรมจังหวัด และสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร
จัดให้มีการลงทะเบียนตามแบบบัญชีรายชื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรม
โดยให้สมาชิกสภาวัฒนธรรมลงทะเบียนแบ่งตามประเภทของเครือข่าย
วัฒนธรรม (แบบบัญชีรายชื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรมตามตัวอย่างดัดแปลง)

๓.๓ สภาวัฒนธรรมจังหวัด และสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร
เชิญผู้แทนองค์กรทั้งหมด รวมถึงผู้สังเกตการณ์ร่วมฟังการชี้แจง
เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของสภาวัฒนธรรม การดำเนินงาน
วัฒนธรรม และขั้นตอนการปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการ
สภาวัฒนธรรมร่วมกัน

๓.๔ เมื่อที่ประชุมสมาชิกเกิดความเข้าใจร่วมกันแล้ว ให้ที่
ประชุมคัดเลือกสมาชิก ๑ คน ทำหน้าที่เป็นประธานการปรึกษาหารือ
และคัดเลือกสมาชิก ๑ คน ทำหน้าที่เลขานุการฯ เพื่อช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก
ให้ประธานการปรึกษาหารือ

๓.๕ ให้ประธานการปรึกษาหารือ หรือเลขานุการฯ แจ้งต่อที่
ประชุมสมาชิกสภาวัฒนธรรมว่าในวันที่ดำเนินการปรึกษาหารือ
เพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม (ชุดใหม่) มีเครือข่าย
วัฒนธรรมเข้าร่วมการประชุมกี่เครือข่าย และมีสมาชิกสภาวัฒนธรรม
เข้าร่วมการปรึกษาหารือกี่คน เพื่อกำหนดจำนวนและสัดส่วนกรรมการ
สภาวัฒนธรรมร่วมกัน

๓.๖ เมื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรมได้ร่วมกันกำหนดจำนวน
และสัดส่วนกรรมการสภาวัฒนธรรมเรียบร้อยแล้ว ให้แต่ละเครือข่าย

ปรึกษาหารือเพื่อคัดเลือกสมาชิกเป็นกรรมการตามที่มีมติร่วมกัน (จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙ คน แต่ไม่เกิน ๕๑ คน)

๓.๗ เมื่อได้กรรมการสภาวัฒนธรรมเรียบร้อยแล้วให้ คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมปรึกษาหารือคัดเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานสภาวัฒนธรรม ส่วนตำแหน่งอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมเห็นสมควร

๓.๘ ให้จัดทำแบบบันทึกการปรึกษาหารือการคัดเลือก กรรมการสภาวัฒนธรรม และให้ประธานที่ปรึกษาหารือลงนามรับรอง (แบบบันทึกการปรึกษาหารือฯ ตามตัวอย่างดังแนบ)

๓.๙ ให้ส่งแบบบันทึกการปรึกษาหารือ แบบบัญชีรายชื่อสมาชิก สภาวัฒนธรรม และเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัด เพื่อให้วัฒนธรรมจังหวัดรับรองการได้มา ซึ่งคณะกรรมการ สภาวัฒนธรรมในพื้นที่จังหวัดนั้น ๆ และลงนามในประกาศแต่งตั้ง คณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

๓.๑๐ ให้สภาวัฒนธรรมจัดให้มีข้อบังคับสภาวัฒนธรรม ของตนเอง เพื่อใช้เป็นข้อบังคับในการบริหารจัดการและการดำเนินงาน ของสภาวัฒนธรรม (ตัวอย่างข้อบังคับตามเอกสารดังแนบ)

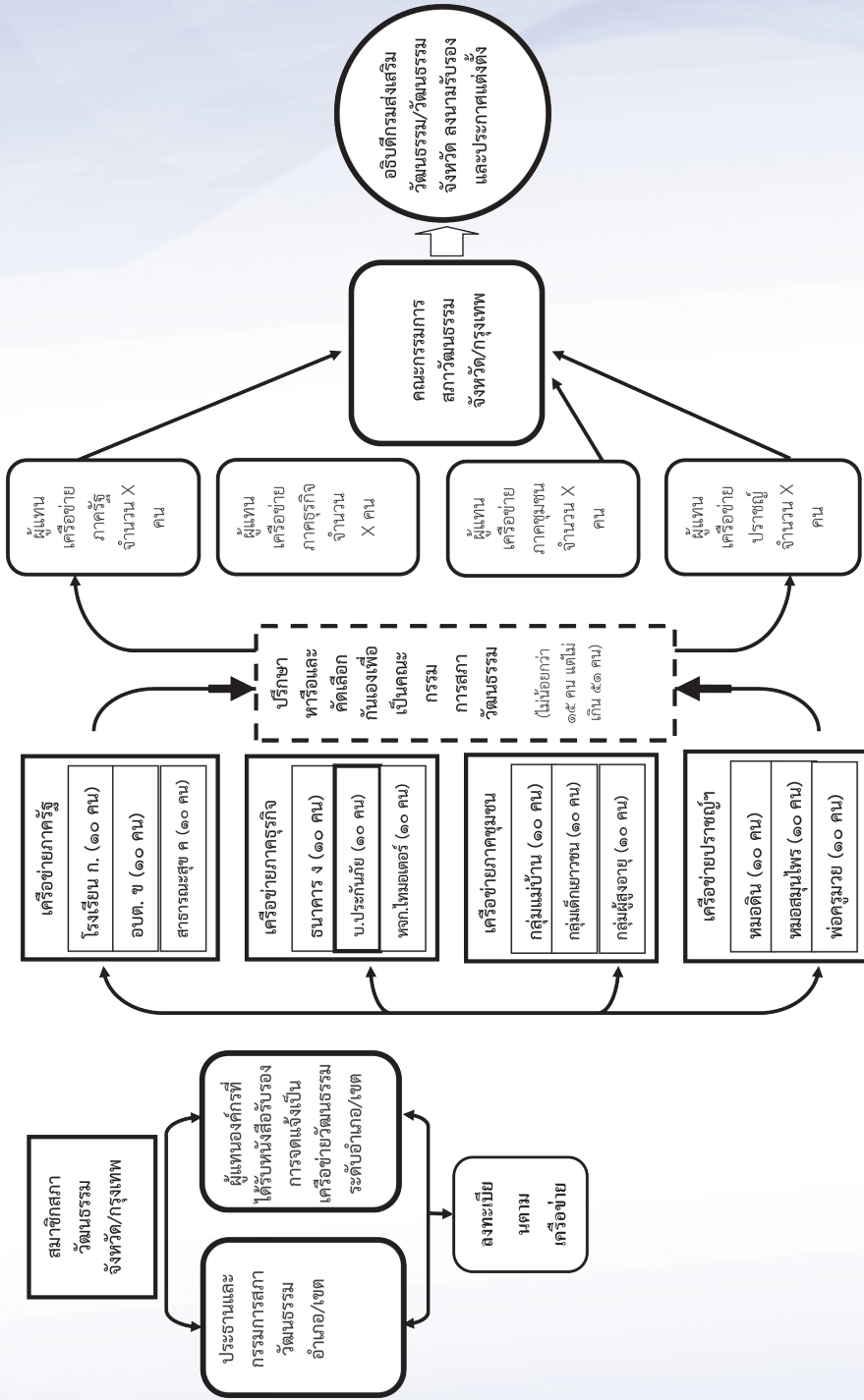
๓.๑๑ ให้สภาวัฒนธรรมจังหวัดจัดทำทำเนียบนาม และรายงาน ผลการคัดเลือกคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม (ชุดใหม่) ผ่านระบบ Google Form ตามที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมกำหนด เพื่อจัดทำประกาศผล การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับทั่วประเทศต่อไป

ทั้งนี้ เพื่อให้การปรึกษาหารือดังกล่าว เป็นการขยายเครือข่าย การดำเนินงานวัฒนธรรม และเสริมสร้างศักยภาพสภาวัฒนธรรมให้เกิด ความเข้มแข็งและยั่งยืนด้วยตนเอง อีกทั้งเพื่อสร้างการรับรู้การดำเนินงาน ของสภาวัฒนธรรมให้กว้างขวางสู่เครือข่ายวัฒนธรรมที่หลากหลาย

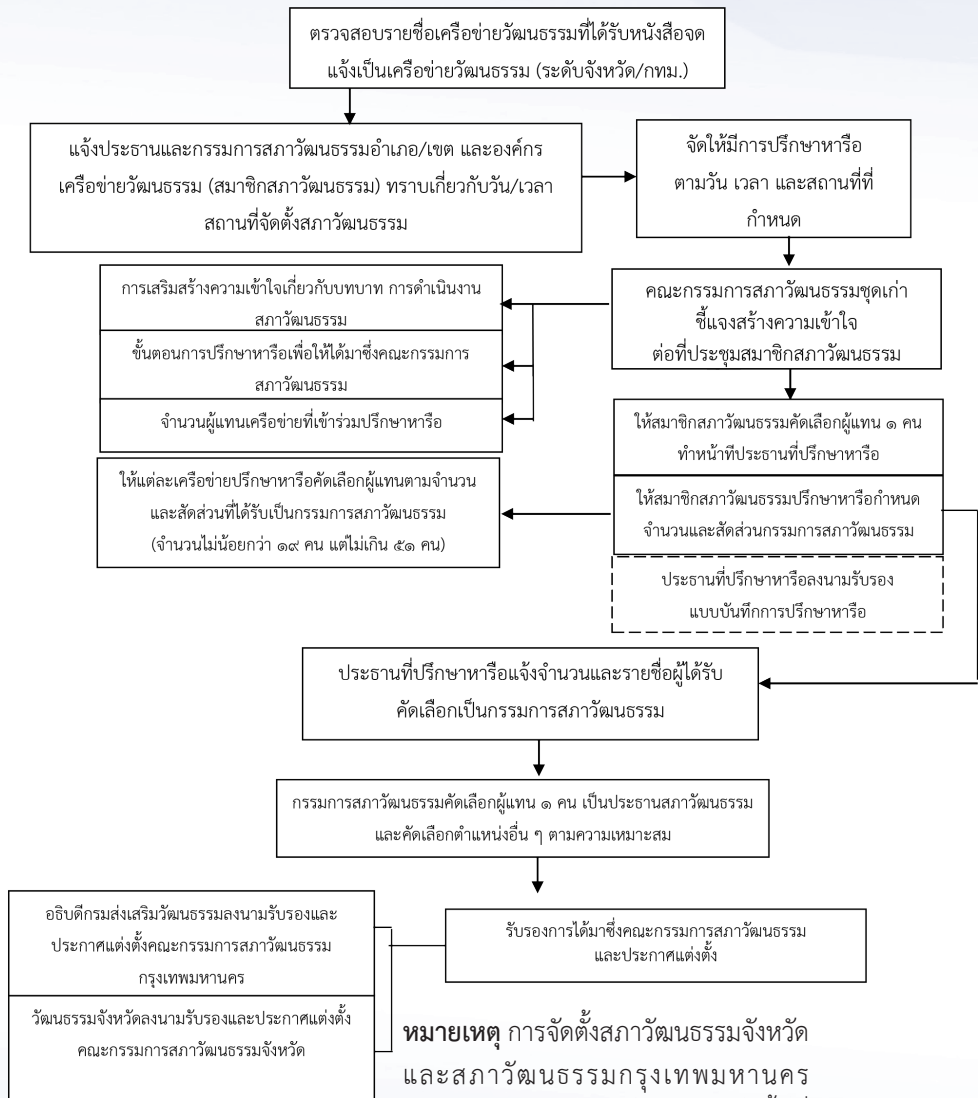
กรมส่งเสริมวัฒนธรรมขอเสนอแนะให้เรียนเชิญผู้แทนภาคประชาชนในพื้นที่ อาทิเช่น ผู้นำศาสนา (เจ้าอาวาส โต๊ะอิหม่าม บาทหลวง ฯลฯ) ผู้นำท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาล) ผู้นำท้องที่/ชุมชน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำกลุ่มองค์กรชุมชน ประธานสภาเด็กและเยาวชน ฯลฯ) และผู้นำธรรมชาติ (ปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้อาวุโส ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงธรรม ฯลฯ) เข้าร่วมสังเกตการณ์การปรึกษาหารือดังกล่าวด้วย

หมายเหตุ : วัฒนธรรมจังหวัดในฐานะผู้รับรองการได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมและลงนามประกาศแต่งตั้ง อาจมอบหมายเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมสังเกตการณ์การประชุมปรึกษาหารือของสภาวัฒนธรรมในพื้นที่ตามแต่เห็นสมควร

ผังการคัดเลือกคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัด/กรุงเทพฯ

การประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการ
สภาวัฒนธรรมจังหวัด และสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัด
และสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร
จะต้องมีเครือข่ายวัฒนธรรมในเขตพื้นที่
ไม่น้อยกว่า ๕ เครือข่าย

๔. สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

เมื่อดำเนินการประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมชุดใหม่ ในระดับสภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร สภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเรียบร้อยแล้ว กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะดำเนินการจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยชุดใหม่ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจัดส่งหนังสือแจ้งให้สภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร สภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (เท่าที่มีอยู่ในวันจัดตั้ง) และผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมที่ไม่เคยเป็นสมาชิกสภาวัฒนธรรมใดมาก่อน ทราบถึงวัน/เวลา สถานที่การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

๔.๒ เมื่อถึงกำหนดวันจัดตั้งสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ตามวัน เวลา สถานที่ ที่กำหนดให้ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ประธานสภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เท่าที่มีอยู่ในวันจัดตั้ง) ผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมที่ไม่เคยเป็นสมาชิกสภาวัฒนธรรมใดมาก่อน ลงทะเบียนแบ่งตามกลุ่มจังหวัดตามที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ประกาศกำหนด (สำหรับประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด) และลงทะเบียนตามประเภทองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม (สำหรับผู้แทนเครือข่ายวัฒนธรรม) ทั้งนี้ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้แบ่งกลุ่มจังหวัดตามพื้นที่วัฒนธรรม จำนวน ๑๕ กลุ่ม ประกอบด้วย

- (๑) กลุ่มที่ ๑ เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง ตาก
- (๒) กลุ่มที่ ๒ เชียงราย พะเยา น่าน แพร่ อุดรดิตถ์
- (๓) กลุ่มที่ ๓ สุโขทัย พิษณุโลก เพชรบูรณ์
กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์

- (๔) กลุ่มที่ ๔ นครราชสีมา ชัยภูมิ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์
สุรินทร์
- (๕) กลุ่มที่ ๕ เลย หนองบัวลำภู อุดรธานี หนองคาย
บึงกาฬ
- (๖) กลุ่มที่ ๖ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ สกลนคร มหาสารคาม
ร้อยเอ็ด
- (๗) กลุ่มที่ ๗ อุบลราชธานี อำนาจเจริญ โยธธร
นครพนม มุกดาหาร
- (๘) กลุ่มที่ ๘ อุทัยธานี ลพบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท
- (๙) กลุ่มที่ ๙ สุพรรณบุรี กาญจนบุรี ปทุมธานี นนทบุรี
พระนครศรีอยุธยา
- (๑๐) กลุ่มที่ ๑๐ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี
ราชบุรี นครปฐม
- (๑๑) กลุ่มที่ ๑๑ สมุทรปราการ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด
- (๑๒) กลุ่มที่ ๑๒ ปราจีนบุรี สระแก้ว นครนายก สระบุรี
ฉะเชิงเทรา
- (๑๓) กลุ่มที่ ๑๓ ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี
นครศรีธรรมราช พัทลุง
- (๑๔) กลุ่มที่ ๑๔ กระบี่ พังงา ภูเก็ต ระนอง ตรัง
- (๑๕) กลุ่มที่ ๑๕ สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส สงขลา

๔.๓ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม เชิญผู้แทนองค์กรทั้งหมด รวมถึงผู้สังเกตการณ์ร่วมฟังการชี้แจงเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย การดำเนินงานวัฒนธรรม และขั้นตอนการปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมร่วมกัน

๔.๔ เมื่อที่ประชุมสมาชิกเกิดความเข้าใจร่วมกันแล้ว ให้ที่ประชุมคัดเลือกสมาชิก ๑ คน ทำหน้าที่เป็นประธานการปรึกษาหารือ และคัดเลือกสมาชิก ๑ คน ทำหน้าที่เลขานุการฯ เพื่อช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้ประธานการปรึกษาหารือ

๔.๕ ให้ที่ประชุมปรึกษาหารือเพื่อคัดเลือกคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยประกอบด้วย ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยคนหนึ่ง และกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยจำนวนสิบแปดคน โดยให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดจำนวนสิบห้าคน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองของประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดตามกลุ่มจังหวัดที่กำหนด

(๒) ประธานสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร

(๓) ประธานสภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษจำนวนหนึ่งคน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองของประธานสภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

(๔) ผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมจำนวนสองคน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองของผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมที่เป็นสมาชิกสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

(๕) กรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยคัดเลือกกรรมการคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และคัดเลือกคณะกรรมการคนอื่น ๆ ปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

(๖) คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยร่วมกันแก้ไข/ปรับปรุงข้อบังคับสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

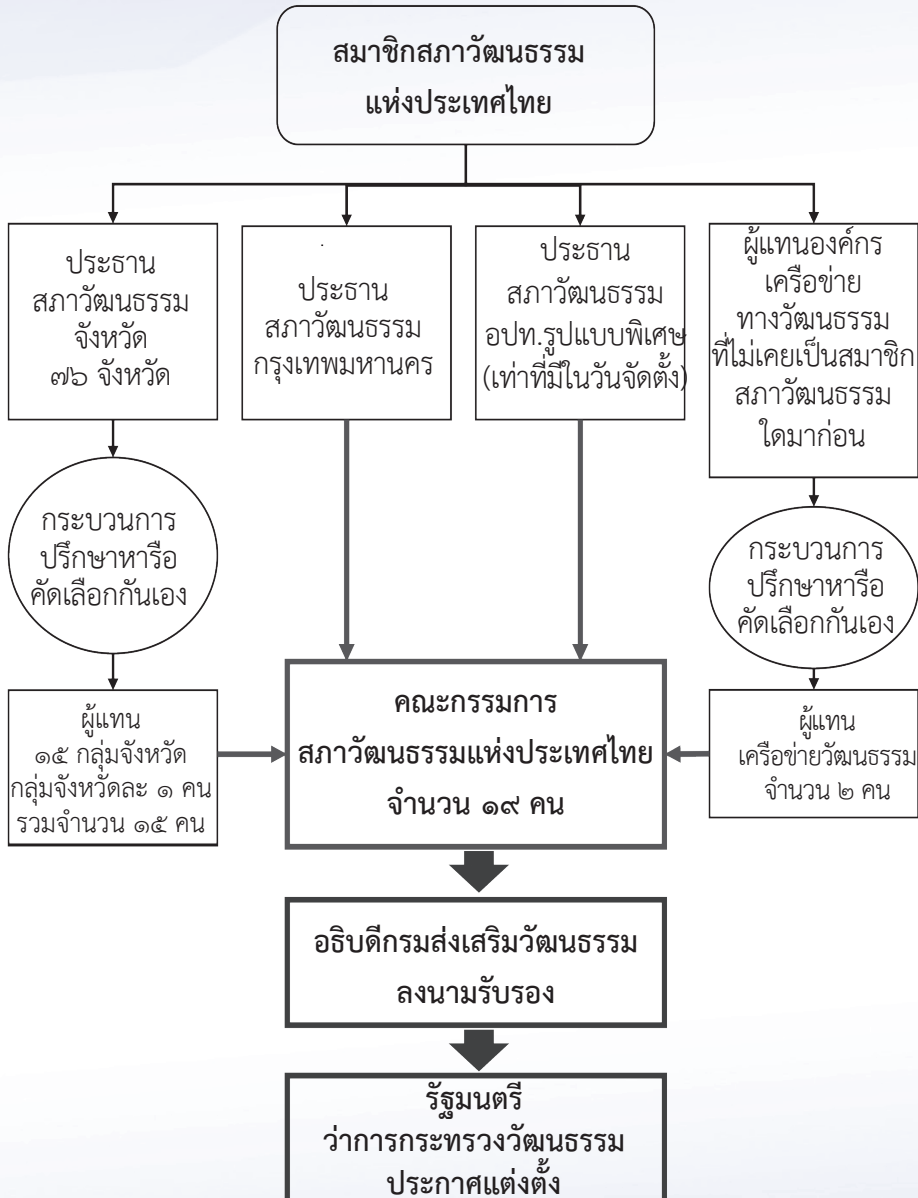
๔.๖ ประธานการปรึกษาหารือลงนามแบบบันทึกการปรึกษาหารือ

๔.๗ อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมรับรองการได้มาซึ่งคณะกรรมการ
สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยและเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
ลงนามประกาศแต่งตั้ง

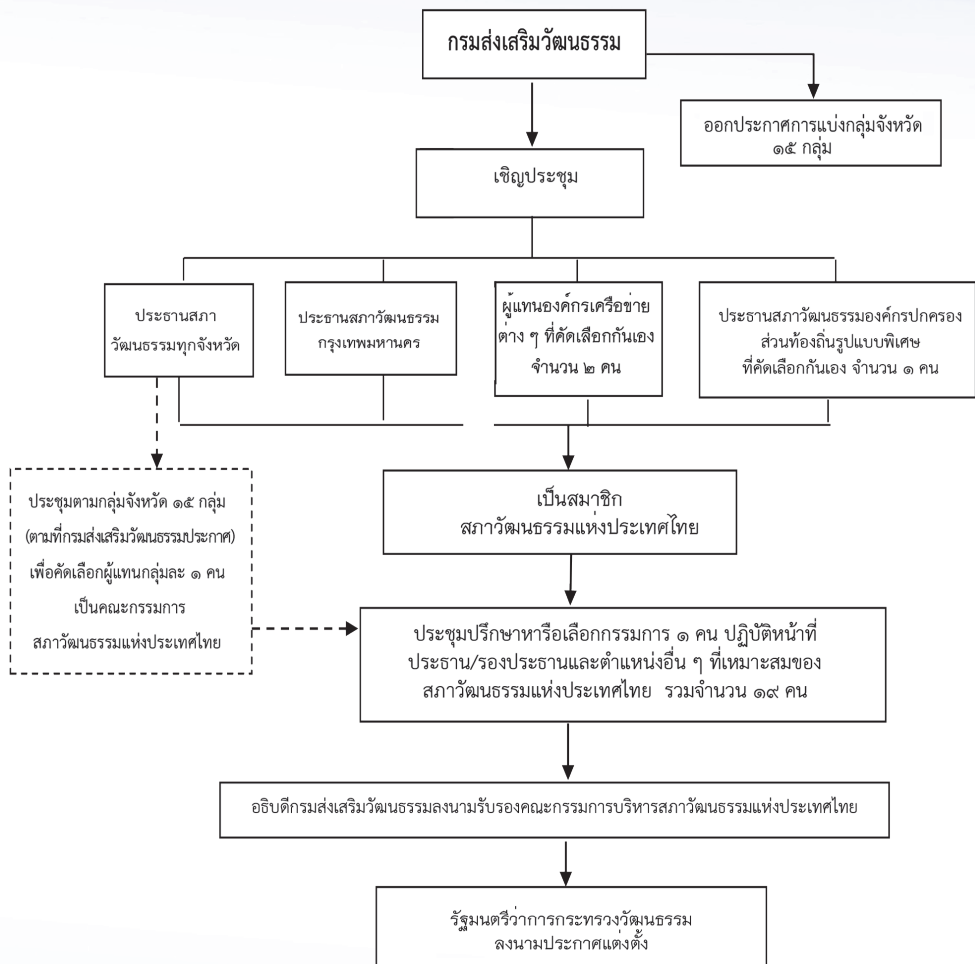
๔.๘ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจัดทำทำเนียบประธานสภาวัฒนธรรม
แห่งประเทศไทย

ผังการประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการ

สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ผังการประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการ สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ตัวอย่าง

แบบบัญชีรายชื่อสมาชิกสภาวัฒนธรรม.....

[illegible]

รับรอง

ลงชื่อ.....

(ประธานที่ปรึกษาหารือ)

หมายเหตุ : ข้าพเจ้าผู้มียารายชื่อตามที่ปรากฏข้างต้นขอแสดงความยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวข้างต้น เพื่อใช้ในการติดต่อประสานงานซึ่งเกี่ยวข้องกับงานด้านวัฒนธรรม

ตัวอย่างการจัดทำเอกสาร การปรึกษาหารือ
แบบบันทึกการปรึกษาหารือ

การคัดเลือกกรรมการสภาวัฒนธรรม.....

วันที่..... เวลา

ณ

ผู้เข้าร่วมปรึกษาหารือ

๑.ประธานที่ปรึกษาหารือ

๒.

๓.

.....

.....

.....เลขานุการที่ปรึกษาหารือ

มติที่ปรึกษาหารือ

ตามที่สมาชิกสภาวัฒนธรรม.....ได้ร่วมปรึกษาหารือกัน เพื่อคัดเลือกกรรมการสภาวัฒนธรรม.....ที่ประชุมได้มีมติให้บุคคลดังมีรายนามต่อไปนี้ เป็นกรรมการสภาวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๗ และกฎกระทรวงกำหนดที่มา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิกวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น

/ ตาราง....

ที่	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	หมายเลข บัตร ประจำตัว ประชาชน หรืออื่น ๆ	ตำแหน่ง ในสภา วัฒนธรรม	ผู้แทนจาก เครือข่าย	หมายเลข โทรศัพท์

ขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

()

(ประธานที่ปรึกษาหารือ)

หมายเหตุ : ข้าพเจ้าผู้มีรายชื่อตามที่ปรากฏข้างต้นขอแสดงความยินยอมให้เปิดเผยข้อมูล
ดังกล่าวข้างต้น เพื่อใช้ในการติดต่อประสานงานซึ่งเกี่ยวข้องกับงานด้านวัฒนธรรม

เลขที่...../.....๒๕๖...

(ส่วนราชการเจ้าของหนังสือ)

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า บุคคลซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. ชื่อ-สกุล.....ตำแหน่ง.....
๒. ชื่อ-สกุล.....ตำแหน่ง.....
๓. ชื่อ-สกุล.....ตำแหน่ง.....
๔. ชื่อ-สกุล.....ตำแหน่ง.....
๕. ชื่อ-สกุล.....ตำแหน่ง.....
- (..) ชื่อ-สกุล.....ตำแหน่ง.....

ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการสภาวัฒนธรรม.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ตามพระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๗ และกฎกระทรวงกำหนดที่มา
คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรง
ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงาน
ของสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

()

ตำแหน่ง อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมหรือวัฒนธรรมจังหวัด
(แล้วแต่กรณี)

(ตัวอย่าง)

ประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม/สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม.....

ตามที่สมาชิกสภาวัฒนธรรม.....ได้ดำเนินการ
คัดเลือกคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม.....ตามพระราชบัญญัติ
วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๗ และกฎกระทรวงกำหนดที่มา
คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรง
ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงาน
ของสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม/สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด จึงประกาศแต่งตั้ง
คณะกรรมการสภาวัฒนธรรม..... ดังนี้

๑. ชื่อ-สกุล.....ประธานสภาวัฒนธรรม.....
๒. ชื่อ-สกุล.....รองประธานสภาวัฒนธรรม.....คนที่ ๑
๓. ชื่อ-สกุล.....รองประธานสภาวัฒนธรรม.....คนที่ ๒
๔. ชื่อ-สกุล.....นายทะเบียน
๕. ชื่อ-สกุล.....กรรมการฝ่ายปฏิคม
๖. ชื่อ-สกุล.....กรรมการ
๗. ชื่อ-สกุล.....กรรมการ
๘. ชื่อ-สกุล.....กรรมการ
๙. ชื่อ-สกุล.....กรรมการ

/ ๑๐.ชื่อ-สกุล...

๑๐. ชื่อ-สกุล.....กรรมการ
(...) ชื่อ-สกุล.....กรรมการและเลขานุการ
สภาวัฒนธรรม.....มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ
๒. เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม
๓. ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อดำเนินงานวัฒนธรรม
๔. ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม เพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอด และเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม
๕. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการดำเนินงานขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม
๖. ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด หรือหน่วยงานอื่นขอความร่วมมือทางวัฒนธรรม

ประกาศ ณ วันที่.....พ.ศ.....

ลงนาม

ชื่อ-นามสกุล.....

(อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม/วัฒนธรรมจังหวัด)

(ตัวอย่าง)

ข้อบังคับ

สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย/จังหวัด/อำเภอ/ตำบล

พุทธศักราช

ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๓ และกฎกระทรวงการจัดตั้งสภาวัฒนธรรมเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาวัฒนธรรม ตำบล/อำเภอ/จังหวัด/แห่งประเทศไทย

ในการดำเนินงานวัฒนธรรมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ตลอดจนการสืบสานและสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนให้เข้มแข็งสามารถรับกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย และสังคมโลก เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรมเชิงยุทธศาสตร์ ในลักษณะของเครือข่ายที่บูรณาการงานร่วมกันโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของท้องถิ่น เป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีข้อบังคับรองรับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ทุกระดับอย่างชัดเจน ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างเสริมความเข้มแข็งของสภาวัฒนธรรม ให้สามารถดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๓๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดที่มา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงาน ของสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ สภาวัฒนธรรมจัดให้มีข้อบังคับของตนเอง เพื่อใช้เป็นข้อบังคับในการบริหารจัดการและการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๑ สภาวัฒนธรรมนี้ ชื่อว่า “สภาวัฒนธรรม ตำบล/อำเภอ/จังหวัด/
แห่งประเทศไทย” โดยเรียกชื่อย่อว่า.....
ภาษาอังกฤษว่า.....โดยเรียกชื่อย่อว่า.....
สถานที่ตั้งสภาวัฒนธรรม.....ตั้งอยู่ ณ สถานที่อันเหมาะสม
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๒ สภาวัฒนธรรม.....เป็นองค์กรส่งเสริม และ
ประสานการร่วมมือในการดำเนินงานวัฒนธรรมของ ตำบล/อำเภอ/จังหวัด/
ประเทศไทย ได้อย่างกว้างขวาง และเกิดพลังทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ
และภาคเอกชน

ข้อ ๓ สภาวัฒนธรรม.....ประกอบด้วย กรรมการ
และสมาชิกที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรมหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม

ข้อ ๔ ข้อบังคับฉบับนี้

“สภาวัฒนธรรม” หมายความว่า สภาวัฒนธรรม ตำบล/อำเภอ/จังหวัด/
แห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวัฒนธรรม.....

“สำนักงานเลขานุการ” หมายความว่า หน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย
ให้ทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการสภาวัฒนธรรม.....

“ประธานสภาวัฒนธรรม” หมายความว่า ประธานสภาวัฒนธรรม.....

ข้อ ๕ ตราสัญลักษณ์ สภาวัฒนธรรม
(พร้อมอธิบายความหมาย)

ข้อ ๖ ให้ประธานสภาวัฒนธรรม
เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับ

เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติและประสานการดำเนินงานวัฒนธรรม ซึ่งภาคประชาสังคมและประชาชนมีส่วนร่วม จึงได้จัดตั้งสภาวัฒนธรรม.....

หมวดที่ ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ ให้ที่ประชุมคณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญทางวัฒนธรรมที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม ท้องถิ่น ซึ่งได้รับการสรรหาจากคณะกรรมการเป็นที่ปรึกษาที่ดี/ผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ ๘ สมาชิกภาพสิ้นสุดเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เมื่อพ้นจากการเป็นผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม
- (๔) ที่ประชุมสภามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนสมาชิกให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

ข้อ ๙ สมาชิกสภาวัฒนธรรมมีสิทธิดังนี้

- (๑) เสนอความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในหน้าที่ของสภาวัฒนธรรม เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของวัฒนธรรม
- (๒) ขอทราบเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ของสภาวัฒนธรรม โดยยื่นกระทู้ถามเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธาน

(๓) เข้าประชุมอภิปราย แสดงความคิดเห็น เสนอญัตติ เสนอตัวเข้ารับเลือกตั้งเป็นกรรมการ และลงคะแนนเสียงในการประชุม สภาวัฒนธรรมการดำเนินการของสมาชิกตามข้อ (๑) (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

ข้อ ๑๐ ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์/ผู้ทรงคุณวุฒิมีสิทธิดังนี้

(๑) เสนอความคิดเห็นหรือให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการ เรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในหน้าที่ของสภาวัฒนธรรม เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของวัฒนธรรม

(๒) ขอทราบเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ในหน้าที่สภาวัฒนธรรม โดยยื่นกระทู้ถามเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธาน สภาวัฒนธรรม

(๓) เข้าร่วมประชุมสภาและแสดงความคิดเห็น

ข้อ ๑๑ สมาชิกของสภาวัฒนธรรมมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ

(๒) เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย วัฒนธรรม

(๓) ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่าง ๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดกิจกรรมขององค์กรภาคี และเครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอด และแผ่ร่วางวัฒนธรรม

(๕) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงาน
ขององค์กรภาคีและเครือข่ายทางวัฒนธรรม

(๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ กระทรวงวัฒนธรรม
จังหวัดหรือหน่วยงานอื่น ๆ ขอความร่วมมือทางวัฒนธรรม

ข้อ ๑๒ สมาชิกของสภาวัฒนธรรมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ
และมติของสภาวัฒนธรรมที่ขบด้วยกฎหมาย

หมวดที่ ๓

คณะกรรมการ

ข้อ ๑๓ ให้สภาวัฒนธรรม.....บริหารงาน
ในรูปคณะกรรมการ โดยมีคณะกรรมการไม่เกิน.....คน มีโครงสร้าง
ของคณะกรรมการดังนี้

(๑) ประธานสภาวัฒนธรรม

(๒) รองประธานสภาวัฒนธรรม

(๓) เลขานุการ

(๔) ผู้ช่วยเลขานุการ

(๕) กรรมการฝ่ายอื่น ๆ ตามความเหมาะสม (ประชาสัมพันธ์
นายทะเบียน ฯลฯ)

ข้อ ๑๔ ให้กรรมการมีสิทธิดังนี้

(๑) ได้รับค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดตามสมควร
จากสภาวัฒนธรรม

(๒) ได้รับการประกาศเกียรติคุณหรือสิทธิประโยชน์ใด
ที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรม หรือ กระทรวงวัฒนธรรม หรือหน่วยงานอื่น ๆ
พิจารณาเห็นสมควร

หมวดที่ ๔

ทรัพย์สินและการได้มาซึ่งทรัพย์สิน

ข้อ ๑๕ สภาวัฒนธรรมอาจได้มาซึ่งทรัพย์สินโดยวิธีต่อไปนี้

- (๑) งบประมาณซึ่งได้รับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรมหรือหน่วยงานอื่น
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคให้ หรือมีผู้ยกให้ โดยไม่มีเงื่อนไขผูกพันให้สภาวัฒนธรรมต้องรับผิดชอบ ในการหนี้สินหรือภาระติดพันอื่นใด
- (๓) ดอกผลซึ่งเกิดจากทรัพย์สินของสภาวัฒนธรรม
- (๔) รายได้อื่น ๆ

หมวดที่ ๕

การประชุมสภาวัฒนธรรม

ข้อ ๑๖ ในปีหนึ่งให้สภาวัฒนธรรมต้องจัดให้มีการประชุมสมาชิก อย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อให้มีการแถลงผลงาน งบดุล แผนงานประจำปี เมื่อสิ้นปีงบประมาณให้สมาชิกสภาวัฒนธรรมทราบ และต้องมีสมาชิก สภาวัฒนธรรมมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่ข้อบังคับของสภาวัฒนธรรมจะกำหนด องค์ประชุมไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๗ สมาชิกสภาวัฒนธรรมไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวน สมาชิกทั้งหมด มีสิทธิเข้าชื่อเพื่อขอให้ประธานสภาวัฒนธรรมจัดประชุมได้ และให้ประธานสภาวัฒนธรรมเรียกประชุมภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ ได้รับการร้องขอ

ข้อ ๑๘ การออกเสียงลงคะแนนในการประชุมให้ใช้วิธีลงคะแนน โดยเปิดเผยด้วยการยกมือ แต่สมาชิกสภาวัฒนธรรมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ ของจำนวนสมาชิกที่มาประชุมอาจร้องขอให้ลงคะแนนลับได้

ข้อ ๑๙ สมาชิกสภาวัฒนธรรมผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องใด ซึ่งที่ประชุมจะต้องลงมติชี้ขาด สมาชิกสภาวัฒนธรรมผู้นั้นจะออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้นด้วยมิได้

ข้อ ๒๐ การประชุมเรียกนัดเวลาใด เมื่อล่วงพ้นเวลาถึง ๑ ชั่วโมง ถ้ามีสมาชิกไม่ครบองค์ประชุมก็ให้เลิกประชุม ถ้าการเรียกประชุมนั้นมิใช่เพราะสมาชิกร้องขอ ก็ให้คณะกรรมการมีสิทธิเรียกนัดประชุมอีกครั้งภายในกำหนดเวลา ๑๕ วัน ถ้ามีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่า.....คน ให้ถือว่าเป็นองค์ประชุมของการประชุมได้ ให้แจ้งระเบียบวาระการประชุมล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วัน

ข้อ ๒๑ ให้ประธานสภาวัฒนธรรมเป็นประธานการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถทำหน้าที่ได้ ให้รองประธานทำหน้าที่แทน ถ้าประธานและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งที่มาประชุมเป็นประธานในที่ประชุมคราวนั้น

ข้อ ๒๒ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมอย่างน้อยสามเดือนต่อหนึ่งครั้ง

คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด อาจร้องขอให้ประธานสภาวัฒนธรรมเรียกประชุมคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมเป็นกรณีพิเศษได้

ข้อ ๒๓ การประชุมของคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมต้องมีคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องใดซึ่งที่ประชุมจะต้องลงมติชี้ขาด คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมผู้นั้น จะออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้นด้วยมิได้

หมวดที่ ๖

การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

ข้อ ๒๔ การบริหารจัดการและการดำเนินงานต่างๆ ของสภาวัฒนธรรมให้เป็นไปตามข้อบังคับและกฎกระทรวง

ข้อ ๒๕ การบริหารจัดการของสภาวัฒนธรรมให้ดำเนินการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ดังนี้

- (๑) บริหารสำนักงานและอำนวยความสะดวกการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม
- (๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของสภาวัฒนธรรม ดังนี้
 - ก. การบริหารงบประมาณการเงิน การบัญชี และวัสดุ ครุภัณฑ์ของสภาวัฒนธรรม
 - ข. การจัดทำบัญชีสมาชิกให้เป็นปัจจุบัน
 - ค. การบริหารการประชุม
 - ง. การบริหารข้อมูล
 - จ. การบริหารกิจกรรมวัฒนธรรม
 - ฉ. การบริหารเครือข่ายวัฒนธรรม
 - ช. การบริหารจัดการการประชาสัมพันธ์
- (๓) การประสานงานและจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในพื้นที่ตำบล
- (๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตาม (๓)
- (๕) ประสานและเชื่อมโยงการดำเนินงานองค์กรภาคีและเครือข่าย

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนการดำเนินงานวัฒนธรรมประจำปีโดยถือปีงบประมาณเป็นหลักทุกปี การจัดทำแผนดังกล่าวให้คำนึงถึงความสอดคล้องกับแผนพัฒนาวัฒนธรรมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงวัฒนธรรม และปัญหาหรือความต้องการทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นเป็นสำคัญ

ข้อ ๒๗ ให้คณะกรรมการมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อติดตามผลการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง โดยให้สมาชิกมีส่วนร่วมเป็นอนุกรรมการไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของคณะอนุกรรมการและสำนักงานเลขาธิการรายงานผลการติดตามประเมินผลดังกล่าวต่อสภาวัฒนธรรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือองค์กรที่สนับสนุนในการดำเนินงานและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ดังนี้

- (๑) ครั้งที่ ๑ รายงานผลการดำเนินงานระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคมโดยรายงานภายในเดือนเมษายนของทุกปี
- (๒) ครั้งที่ ๒ รายงานผลการดำเนินงานตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนกันยายน โดยรายงานภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

ข้อ ๒๘ สภาวัฒนธรรมอาจเสนอแผนงาน โครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาลส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล หรือองค์กรใดที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมทั้งจัดหารายได้ของตนเองได้

การบริหารจัดการงบประมาณตามวรรคแรก หากเป็นงบประมาณจากองค์กรภาครัฐให้ถือปฏิบัติตามวิธีการบริหารงบประมาณของส่วนราชการเจ้าของงบประมาณ ส่วนงบประมาณอื่นๆ ที่ไม่มีระเบียบกำหนดไว้ให้ปฏิบัติตามวิธีการที่ระบุไว้ในระเบียบของสภาวัฒนธรรม

ข้อ ๒๙ การจ่ายเงินแต่ละครั้งให้ถอนเงินของสภาที่ฝากไว้กับธนาคารโดยประธานสภาวัฒนธรรม เลขานุการสภา และอีกหนึ่งคนเลือกจากรองประธานสภา คนใดคนหนึ่ง หรือற்றுญิก ร่วมกันลงชื่อสั่งจ่ายเงิน

ข้อ ๓๐ สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของสมาชิกทั้งหมดสามารถยื่นคำร้องพร้อมรายชื่อเพื่อขอตรวจสอบการบริหารจัดการและการดำเนินงานของสำนักงานเลขานุการหรือคณะกรรมการได้ ทั้งนี้การยื่นขอตรวจสอบดังกล่าวไม่ขัดต่อกฎหมาย ศีลธรรม หรือวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

การยื่นขอตรวจสอบของสมาชิกตามวรรคแรก ให้สำนักงานเลขานุการหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี เปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบหรือชี้แจงเป็นเอกสารต่อคณะผู้ตรวจสอบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้อง

หมวดที่ ๗

การแก้ไขข้อบังคับ

ข้อ ๓๑ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับนี้จะทำได้โดยคณะกรรมการเป็นผู้เสนอ หรือสมาชิกรวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเสนอเป็นญัตติแก้ไขเพิ่มเติม และที่ประชุมใหญ่สามัญสมาชิกลงมติแก้ไขเพิ่มเติมลงคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม หรือตามที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีนโยบายแก้ไข

-๑๑-

หมวดที่ ๘

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๓๒ หากสภาวัฒนธรรมต้องเลิกด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ชำระบัญชีเมื่อชำระบัญชีแล้วจะมีทรัพย์สินอยู่เท่าไรก็ตาม ให้โอนแก่องค์กรสาธารณกุศลตามมติที่ประชุมใหญ่สามัญสมาชิก (ระบุ.....)

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พุทธศักราช

(.....)

ประธานสภาวัฒนธรรม.....

**บทบาทหน้าที่
คณะกรรมการสภาวัฒนธรรม**

บทบาทหน้าที่ คณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมเป็นองค์กรภาคเอกชน ซึ่งเป็นพลังสำคัญต่อการดำเนินงานวัฒนธรรมในชุมชนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพราะสภาวัฒนธรรมเกิดจากประชาชนในพื้นที่ ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเองอย่างเต็มที่โดยสภาวัฒนธรรมจะเป็นผู้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานวัฒนธรรมในชุมชน และขับเคลื่อนการดำเนินงานวัฒนธรรมตามยุทธศาสตร์ จุดเน้น การดำเนินงานวัฒนธรรมของกระทรวงวัฒนธรรม กรมส่งเสริมวัฒนธรรม และผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในพื้นที่ตามยุทธศาสตร์จังหวัด และตามที่บุคคล องค์กร หน่วยงานอื่น ๆ ขอความร่วมมือโดยไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมอันดี บทบาทสำคัญในการบริหารงานวัฒนธรรมของสภาวัฒนธรรม จะประกอบด้วย

คุณสมบัติของคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

๑. ประธานสภาวัฒนธรรมตำบล ประธานสภาวัฒนธรรมเทศบาล ประธานสภาวัฒนธรรมแขวง ประธานสภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ ประธานสภาวัฒนธรรมเขต ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ประธานสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร ประธานสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ และประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย

๒. ประธานสภาวัฒนธรรมและกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

๒.๑ เป็นผู้มีสัญชาติไทย

๒.๒ ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

๒.๓ ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดหุ้โทษ

๓. กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล กรรมการสภาวัฒนธรรมเทศบาล กรรมการสภาวัฒนธรรมแขวง กรรมการสภาวัฒนธรรมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ กรรมการสภาวัฒนธรรมเขต กรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัด กรรมการสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร และกรรมการสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ ต้องเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

วาระการดำรงตำแหน่ง

๑. ประธานสภาวัฒนธรรมตำบล ประธานสภาวัฒนธรรมเทศบาล ประธานสภาวัฒนธรรมแขวง ประธานสภาวัฒนธรรมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ ประธานสภาวัฒนธรรมเขต ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ประธานสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร ประธานสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ มีวาระการดำรงตำแหน่งได้คราวละ ๓ ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

๒. ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ดำรงตำแหน่งได้คราวละ ๓ ปี และไม่สามารถดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกัน

๓. กรรมการสภาวัฒนธรรมทุกระดับ มีวาระการดำรงตำแหน่งได้คราวละ ๓ ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

การพ้นจากตำแหน่ง

๑. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ
๒. ตาย
๓. ลาออก
๔. เมื่อพ้นจากการเป็นผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม
๕. ที่ประชุมสภามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนสมาชิกให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

กรณีประธานและกรรมการสภาวัฒนธรรมในทุกระดับพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกประธานหรือกรรมการสภาวัฒนธรรมแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หากยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมขึ้นใหม่ ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่าคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

บทบาทหน้าที่ของประธานสภาวัฒนธรรม

๑. ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม
๒. ลงนามในหนังสือของสภาวัฒนธรรมในนามของสภาวัฒนธรรมนั้น ๆ

๓. พิจารณาลงนามให้ความเห็นชอบโครงการและอนุมัติงบประมาณ เพื่อบริหารและสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นตามมติ ของที่ประชุมคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

๔. พิจารณาลงนามแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ หรือคณะ อนุกรรมการในการจัดกิจกรรมของสภาวัฒนธรรม ตามมติที่ประชุม คณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

๕. พิจารณาลงนามประกาศต่าง ๆ ของสภาวัฒนธรรม ตามมติ ของคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม

๖. เป็นผู้แทนสภาวัฒนธรรม เข้าร่วมประชุม สัมมนา เป็นเกียรติ รับเชิญต่าง ๆ

๗. มอบหมายภารกิจให้กรรมการคนหนึ่งคนใดหรือหลายคน ทำหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่ในกิจการของสภาวัฒนธรรมที่ขอบด้วยกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติ

๘. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กระทรวงวัฒนธรรมหรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องประสานขอความร่วมมือ

บทบาทหน้าที่ของเลขานุการสภาวัฒนธรรม

เลขานุการสภาวัฒนธรรม จะเป็นตัวจักรสำคัญในการประสาน การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมนั้น ๆ โดยมีรายละเอียดการปฏิบัติงาน ที่สำคัญ ๆ ดังนี้

๑. ทำหน้าที่เลขานุการในการประชุมคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

๒. ดำเนินการจัดทำระเบียบวาระการประชุมต่าง ๆ ของ สภาวัฒนธรรม โดยประสานขอความเห็นชอบจากประธานสภาวัฒนธรรม

๓. รวบรวมและจัดทำเอกสารประกอบการประชุม อำนวย ความสะดวกในการดำเนินการประชุม

๔. ประสานงาน เชิญกรรมการ สมาชิกเข้าประชุม ดูแลจัดหาสถานที่
การประชุม

๕. จัดบันทึกรายงานการประชุมและจัดทำสรุปรายงานการประชุม

๖. จัดทำรายละเอียดการเบิก-จ่ายงบประมาณ การบริหาร
งบประมาณการเงิน การบัญชี พัสดุ ครุภัณฑ์ของสภาวัฒนธรรม

๗. การจัดทำแผนงาน แผนปฏิบัติการ แผนการติดตามประเมินผล
และแผนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๘. ประสานเชื่อมโยงการดำเนินงานขององค์กรภาคีและเครือข่าย
วัฒนธรรมในพื้นที่

๙. การเสนอแผนงานโครงการของสภาวัฒนธรรม เพื่อขอรับ
การสนับสนุนงบประมาณจากส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล
หรือองค์กรใดที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและศีลธรรมอันดี

๑๐. บริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณ การรับ-จ่ายเงิน
ของสภาวัฒนธรรม จัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย มีใบสำคัญรับเงินหรือหลักฐาน
อื่นใดที่สามารถตรวจสอบได้ (กรณีไม่มีการแต่งตั้งกรรมการสภาวัฒนธรรม
เป็นเหรียญ)

๑๑. รับเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมเพื่อนำเสนอ
คณะกรรมการและประธานสภาวัฒนธรรม

๑๒. จัดทำสรุปผลการดำเนินงาน การใช้จ่ายงบประมาณ เสนอต่อ
กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

บทบาทหน้าที่ของรองประธานสภาวัฒนธรรม

๑. ทำหน้าที่แทนประธานสภาวัฒนธรรมตามที่ประธานสภาวัฒนธรรม
มอบหมาย เช่น การเป็นประธานการประชุมแทน (ในกรณีที่ประธาน
สภาวัฒนธรรมไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้) การเข้าร่วมประชุม การรับเชิญ
เป็นเกียรติไปงานต่าง ๆ

๒. ร่วมพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

๓. ให้ความเห็นชอบแผนงาน โครงการ และอนุมัติงบประมาณ เพื่ออุดหนุนและสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น

๔. ส่งเสริมและกระตุ้นให้องค์กรในท้องถิ่นมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานวัฒนธรรม

๕. ส่งเสริมให้มีการระดมทุนจากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรม

๖. ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม มีการประสานสัมพันธ์กันในระบบเครือข่ายวัฒนธรรม

บทบาทคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

๑. ให้ความเห็นชอบในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และแนวทางการดำเนินงานวัฒนธรรมในพื้นที่

๒. ประสานงานและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในท้องถิ่น

๓. ให้ความเห็นชอบแผนงาน โครงการ และอนุมัติงบประมาณ เพื่ออุดหนุนและสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น

๔. ส่งเสริมและกระตุ้นให้องค์กรในท้องถิ่นมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานวัฒนธรรม

๕. ส่งเสริมให้มีการระดมทุนจากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรม

๖. ส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม มีการประสานสัมพันธ์กันในระบบเครือข่ายวัฒนธรรม

๗. สนับสนุนให้มีการศึกษาและวิจัยวัฒนธรรมในท้องถิ่น

๘. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการพัฒนาทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น รวมถึงให้มีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง

๙. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างท้องถิ่นและระหว่างประเทศ

๑๐. แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อดำเนินงานใด ๆ ในกิจการของสภาวัฒนธรรม

๑๑. ปฏิบัติงานอื่นใดที่ได้รับมอบหมายจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม จังหวัด หรือ กรุงเทพมหานคร

๑๒. มีหน้าที่เข้าร่วมประชุมสภาวัฒนธรรมและร่วมกิจกรรมของสภาวัฒนธรรม หรือหน่วยงาน องค์การภาคี องค์กรเครือข่ายที่สภาวัฒนธรรมให้การสนับสนุน

บทบาทหน้าที่กรรมการฝ่ายต่าง ๆ

๑. ประธานสภาวัฒนธรรม มีหน้าที่บริหารกิจการของสภาวัฒนธรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นโยบาย ข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม มีหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม และที่ประชุมสมาชิก เป็นผู้รักษาระเบียบวาระการประชุมและรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับ

๒. รองประธานสภาวัฒนธรรม มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือประธานสภาวัฒนธรรมในกิจการต่าง ๆ ทั่วไป

๓. เลขาธิการสภาวัฒนธรรม มีหน้าที่ดำเนินการของสภาวัฒนธรรม โดยทั่วไป จัดระเบียบวาระการประชุม จัดทำรายงานการประชุม

๔. เภรียญิก มีหน้าที่รับ เก็บรักษา และจ่ายเงินของสภาวัฒนธรรม ทั้งทำบัญชีและดำเนินการเกี่ยวกับการเงินและเก็บสำเนาทะเบียนทรัพย์สินต่าง ๆ

๕. นายทะเบียน มีหน้าที่จัดทำและรักษาทะเบียนสมาชิก
๖. ปฎิคม มีหน้าที่ต้อนรับสมาชิกทุกโอกาสที่มีการประชุม และต้อนรับผู้เยี่ยมชมสภาวัฒนธรรม
๗. จัดหาทุน มีหน้าที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ จากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อดำเนินกิจกรรมของสภาวัฒนธรรม
๘. นิติกร มีหน้าที่ให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมายแก่สภาวัฒนธรรม และสมาชิกสภาวัฒนธรรม
๙. แผนงานวิชาการและกิจกรรม มีหน้าที่วางแผนโครงการ/กิจกรรมของสภาวัฒนธรรม
- ๑๐.ธุรการ มีหน้าที่รับหนังสือเข้า จัดทำหนังสือต่าง ๆ เช่น การโต้ตอบหน่วยงานต่าง ๆ จัดระบบงานสารบรรณ

สิทธิและหน้าที่สมาชิกสภาวัฒนธรรม

สมาชิกสภาวัฒนธรรมเป็นประชาชนในองค์กรภาคีต่าง ๆ ในแต่ละท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม ในการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น โดยใช้มิติทางวัฒนธรรม สมาชิกมีสิทธิและหน้าที่ ดังนี้

๑. มีสิทธิเสนอความคิดเห็นหรือญัตติเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมต่อคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม เพื่อความเจริญรุ่งเรืองวัฒนธรรม
๒. มีสิทธิเข้าร่วมประชุมของสภาวัฒนธรรม
๓. มีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม เพื่อตรวจสอบเอกสาร บัญชีทรัพย์สินของสภาวัฒนธรรม
๔. มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของสภาวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัด

๕. มีหน้าที่ประพุดิตนให้สมกับเกียรติที่เป็นสมาชิกสภาวัฒนธรรม
๖. มีหน้าที่ให้ความร่วมมือสนับสนุนและเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสภาวัฒนธรรม
๗. มีหน้าที่ช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของสภาวัฒนธรรมให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย
๘. มีหน้าที่เฝ้าระวังดูแลเรื่องวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตน

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ

วัฒนธรรมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๖๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัฒนธรรมแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕
- (๒) พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖
- (๓) พระราชบัญญัติระเบียบกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖
- (๔) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๕) พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัฒนธรรม” หมายความว่า วิธีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณีพิธีกรรม และภูมิปัญญา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมได้ร่วมสร้างสรรค์ สืบส่ง ปกป้อง สืบทอด เรียนรู้ ปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและวัตถุ อย่างสันติสุขและยั่งยืน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
การบริหารงานวัฒนธรรม
ส่วนที่ ๑
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมจำนวนไม่เกินเก้าคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์
- (๓) มีความรู้ประสบการณ์และผลงานด้านการอนุรักษ์ พัฒนา หรือส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นที่ประจักษ์

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนหรือของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ

(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดให้มีหรือแก้ไขกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติ

(๓) วางแนวทางและประสานนโยบายและแผน เพื่อความร่วมมือและการปฏิบัติงานขององค์กรต่าง ๆ ในหน่วยงานของรัฐและเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติและการรณรงค์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

(๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ

(๕) ควบคุมและหาวิธีปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติในจิตใจของประชาชนเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

(๖) กำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของชาติ

(๗) กำหนดแผนการเงินและแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุน

(๘) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

(๙) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติตาม (๑) จะต้องประกอบด้วย กระบวนการส่งเสริมวัฒนธรรมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

สภาวัฒนธรรม

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และประสานการดำเนินงานวัฒนธรรมซึ่งภาคประชาสังคมและประชาชนมีส่วนร่วม ให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับ ประกอบด้วย

(๑) สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

(๒) สภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๓) สภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๔) สภาวัฒนธรรมตำบล

การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ให้สภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งตามมาตรา ๑๓ มีสถานภาพเป็นองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินงานวัฒนธรรมภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

มาตรา ๑๕ ให้สภาวัฒนธรรมตามมาตรา ๑๓ ประกอบด้วยการและสมาชิกที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรมหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม เช่น เครือข่ายภาครัฐ เครือข่ายภาคเอกชน เครือข่ายภาคชุมชน เครือข่ายภาคธุรกิจ เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน และเครือข่ายภาควิชาการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในแต่ละจังหวัด อำเภอ และตำบล ให้มีสภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ และสภาวัฒนธรรมตำบล ตามมาตรา ๑๓ ในแต่ละระดับได้เพียงหนึ่งแห่ง

มาตรา ๑๗ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ให้สภาวัฒนธรรมทุกระดับมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ

(๒) เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

(๓) ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่าง ๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟู พัฒนา สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอดและเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม

(๕) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงานขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม

(๖) ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด หรือหน่วยงานอื่น ๆ ขอความร่วมมือทางวัฒนธรรม

หมวด ๒

กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม

มาตรา ๑๙ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๓๒
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) ดอกผลหรือรายได้ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- (๖) รายได้อื่น

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการกองทุนประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการด้านการเงิน และด้านวัฒนธรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคนเป็นกรรมการให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการของคณะกรรมการกองทุนให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๒๒ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการกองทุน ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการกองทุนให้นำมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(๒) พิจารณอนุมัติโครงการหรือกิจกรรมทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชนที่ขอรับการอุดหนุนจากกองทุนให้สอดคล้องกับนโยบาย วัฒนธรรมของชาติในเรื่องการศึกษา วิจัย พัฒนา พันฟู อนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่งานวัฒนธรรม

(๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ หรือกิจกรรม ที่ได้รับการส่งเสริมหรือสนับสนุนจากกองทุน

(๔) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับสถานะการเงินและการบริหาร กองทุนต่อคณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย เจื่อนใจและรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมตาม (๒) ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

มาตรา ๒๔ เงินและดอกผลตามมาตรา ๒๐ ไม่ต้องนำส่งคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๒๕ ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กองทุน มีสิทธิ นำไปลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้หรือได้รับยกเว้นภาษีสำหรับเงิน หรือทรัพย์สินที่บริจาค แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร

มาตรา ๒๖ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหา ผลประโยชน์และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ กองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการกองทุนจัดทำงบดุลและบัญชี ทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี ทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนในรอบปีและรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

หมวด ๓

การยกย่องเชิดชูเกียรติ

มาตรา ๒๘ บุคคลอาจได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติทางวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

- (๑) ศิลปินแห่งชาติ
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม
- (๓) บุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม

มาตรา ๒๙ การกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติรวมตลอดถึงประโยชน์ตอบแทนซึ่งศิลปินแห่งชาติจะได้รับจากเงินกองทุน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกำหนดสาขา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรมและบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมรวมตลอดถึงประโยชน์ตอบแทนซึ่งบุคคลดังกล่าวจะได้รับจากเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๐ บุคคลที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติตามมาตรา ๒๘ พึงมีบทบาทในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) วิจัย พัฒนา พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ให้การศึกษา ส่งเสริม และเผยแพร่ผลงานศิลปะและวัฒนธรรม
- (๒) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่กระทรวงวัฒนธรรม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๑ ให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ออกใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ ให้โอนทรัพย์สิน หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ให้ผู้ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๕ ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบกระทรวงวัฒนธรรมว่าด้วยสภาวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการและสมาชิกในสภาวัฒนธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติพุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันสมควรปรับปรุงเพื่อให้มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูและส่งเสริม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดี และทรงคุณค่าของชาติและของท้องถิ่น รวมทั้งการยกย่องเชิดชูเกียรติให้แก่บุคคลที่สมควรเป็นศิลปินแห่งชาติผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม หรือบุคคลที่มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม อันเป็นการจูงใจและสร้างขวัญ กำลังใจให้แก่ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ภายใต้การส่งเสริมและประสานงานของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อดำเนินการให้เป็นรูปธรรม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง
การจัดตั้งสภาวัฒนธรรมเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่งและมาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวัฒนธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

- (๑) สภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร
- (๒) สภาวัฒนธรรมเขต
- (๓) สภาวัฒนธรรมแขวง
- (๔) สภาวัฒนธรรมเทศบาล
- (๕) สภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ
- (๖) สภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
สุกมล คุณปลื้ม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติให้ จัดตั้งสภาวัฒนธรรมอื่น ๆ ได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดที่มา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการ
และสมาชิกวาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง
การประชุม การบริหารจัดการและการดำเนินงานของสภာวัฒนธรรม
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“เครือข่ายวัฒนธรรม” หมายความว่า การรวมกันของบุคคล กลุ่มบุคคล ชุมชน องค์กร หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ที่สนใจแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกันหรือทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และได้จัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรมต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรมแล้ว

“สภာวัฒนธรรม” หมายความว่า สภာวัฒนธรรมที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๓

“ผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม” หมายความว่า ผู้แทนเครือข่ายวัฒนธรรม ซึ่งเป็นองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรมหรือเกี่ยวข้องกับงานวัฒนธรรม

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

หมวด ๑

การจดทะเบียนเครือข่ายวัฒนธรรม

ข้อ ๒ ผู้แทนกลุ่มบุคคล ชุมชน องค์กร หรือหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ประสงค์จะจดทะเบียนเครือข่ายวัฒนธรรม ในกรุงเทพมหานครหรือต่างประเทศให้แจ้งต่ออธิบดี ในจังหวัดอื่นให้แจ้งต่อ วัฒนธรรมจังหวัดนั้น

การจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง จะจดทะเบียนด้วยตนเองหรือมอบอำนาจ ให้ผู้อื่นจดทะเบียน หรือจะทำโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ข้อ ๓ เมื่ออธิบดีหรือวัฒนธรรมจังหวัดได้รับการจดทะเบียน ให้ออก หนังสือรับรองการจดทะเบียนให้แก่ผู้ขอจดทะเบียนตามข้อ ๒

ข้อ ๔ การจดทะเบียน และหนังสือรับรองการจดทะเบียน ให้เป็นไป ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๒

สภาวัฒนธรรมตำบล

ข้อ ๕ ตำบลใดที่มีเครือข่ายวัฒนธรรมในเขตพื้นที่ตั้งแต่ สองเครือข่ายขึ้นไป อาจจัดตั้งสภาวัฒนธรรมตำบลขึ้น

สภาวัฒนธรรมตำบล ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนองค์กร เครือข่ายวัฒนธรรมที่ดำเนินงานอยู่ในตำบลนั้น

ข้อ ๖ ให้สภาวัฒนธรรมตำบล มีคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม ตำบล ประกอบด้วยประธานสภาวัฒนธรรมตำบลคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีสัญชาติ ไทย และกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลไม่เกินยี่สิบคนซึ่งในจำนวนนี้ ต้องเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการ ทั้งหมด

ข้อ ๗ ให้สมาชิกสภาวัฒนธรรมตำบลปรึกษาหารือและคัดเลือกกันเองให้ได้จำนวนและสัดส่วนกรรมการตามที่ได้มีมติร่วมกันให้วัฒนธรรมจังหวัดรับรองการได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลและลงนามประกาศแต่งตั้ง

ข้อ ๘ ประธานและกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานและกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เมื่อพ้นจากการเป็นผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรม

(๔) ที่ประชุมสมัชชามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนสมาชิกให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๕) ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖

ข้อ ๙ ในกรณีที่ประธานหรือกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกประธานหรือกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งเว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หากยังมีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลขึ้นใหม่ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

หมวด ๓

สภาวัฒนธรรมอำเภอ

ข้อ ๑๐ อำเภอใดที่มีเครือข่ายวัฒนธรรมในเขตพื้นที่ตั้งแต่สามเครือข่ายขึ้นไปอาจจัดตั้งสภาวัฒนธรรมอำเภอขึ้น

สภาวัฒนธรรมอำเภอ ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นประธานและกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลและประธานและกรรมการสภาวัฒนธรรมเทศบาลเท่าที่มีอยู่ในวันจัดตั้ง และผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมที่ดำเนินงานอยู่ในอำเภอนั้น

ข้อ ๑๑ ให้สภาวัฒนธรรมอำเภอ มีคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ ประกอบด้วย ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีสัญชาติไทย และกรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอไม่น้อยกว่าสิบสี่คน แต่ไม่เกินสามสิบแปดคน ซึ่งในจำนวนนี้ต้องเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ข้อ ๑๒ ให้นำความในข้อ ๗ ข้อ ๘ และ ข้อ ๙ มาใช้บังคับกับการได้มา การรับรอง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอโดยอนุโลม

หมวด ๔

สภาวัฒนธรรมจังหวัด

ข้อ ๑๓ จังหวัดใดที่มีเครือข่ายวัฒนธรรมในเขตพื้นที่ตั้งแต่ห้าเครือข่ายขึ้นไป อาจจัดตั้งสภาวัฒนธรรมจังหวัดขึ้น

สภาวัฒนธรรมจังหวัดประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นประธานและกรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ และผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมที่ดำเนินงานอยู่ในจังหวัดนั้น

ข้อ ๑๔ ให้สภาวัฒนธรรมจังหวัดมีคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัด ประกอบด้วย ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีสัญชาติไทย และกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดไม่น้อยกว่าสิบแปดคน แต่ไม่เกินห้าสิบคน ซึ่งในจำนวนนี้ต้องเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ข้อ ๑๕ ให้นำความในข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ มาใช้บังคับกับการได้มา การรับรองวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดโดยอนุโลม

หมวด ๕

สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ข้อ ๑๖ สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยประกอบด้วย สมาชิกซึ่งเป็นประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ประธานสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร ประธานสภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ และผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมที่ไม่เคยเป็นสมาชิกสภาวัฒนธรรมใดมาก่อน

ข้อ ๑๗ ให้สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยมีคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยคนหนึ่ง และกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยจำนวนสิบแปดคน โดยให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด จำนวนสิบห้าคน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองของประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดตามกลุ่มจังหวัดที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ประธานสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร

(๓) ประธานสภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นจำนวนหนึ่งคนซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองของประธานสภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

(๔) ผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมจำนวนสองคน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองของผู้แทนองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมที่เป็นสมาชิกสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ให้กรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยเลือกกรรมการคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ให้อธิบดีรับรองการได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมลงนามประกาศแต่งตั้ง

ข้อ ๑๘ ประธานและกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๙ ให้นำความในข้อ ๘ และข้อ ๙ มาใช้บังคับกับวาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยโดยอนุโลม เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของประธานสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทยจะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันมิได้

หมวด ๖ สภาวัฒนธรรมอื่น ๆ

ข้อ ๒๐ ให้นำความในข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๓ และ ข้อ ๑๔ มาใช้บังคับกับที่มา คุณสมบัติ จำนวน วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการสภาวัฒนธรรม กรุงเทพมหานครโดยอนุโลม เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวกับการรับรอง คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครให้อธิบดีรับรองการได้มาซึ่ง คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครและลงนามประกาศแต่งตั้ง

ข้อ ๒๑ ให้นำความในข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และ ข้อ ๑๑ มาใช้บังคับกับที่มา คุณสมบัติ จำนวน วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธาน และกรรมการสภาวัฒนธรรมเขต โดยอนุโลม เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวกับการรับรองคณะกรรมการสภา วัฒนธรรมเขต

ให้อธิบดีรับรองการได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมเขต และลงนามประกาศแต่งตั้ง

ข้อ ๒๒ ให้นำความในข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และ ข้อ ๙ มาใช้บังคับกับที่มา คุณสมบัติ จำนวน วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการ

สภาวัฒนธรรมแขวงโดยอนุโลม เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวกับการรับรอง คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแขวงให้อธิบดีรับรองการได้มาซึ่งคณะกรรมการ สภาวัฒนธรรมแขวงและลงนามประกาศแต่งตั้ง

ข้อ ๒๓ ให้นำความในข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และ ข้อ ๙ มาใช้บังคับกับที่มา คุณสมบัติ จำนวน วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการสภาวัฒนธรรม เทศบาล สภาวัฒนธรรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

และสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศโดยอนุโลม เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับรองคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ ให้อธิบดีรับรองการได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ และลงนามประกาศแต่งตั้ง

หมวด ๗ การประชุมสภาวัฒนธรรม

ข้อ ๒๔ ในปีหนึ่งให้สภาวัฒนธรรมต้องจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อให้มีการแถลงผลงาน งบดุล แผนงานประจำปี เมื่อสิ้นปีงบประมาณให้สมาชิกสภาวัฒนธรรมทราบ และต้องมีสมาชิก

สภาวัฒนธรรมมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่ข้อบังคับของสภาวัฒนธรรมจะกำหนดองค์ประชุมไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๕ สมาชิกสภาวัฒนธรรมไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดมีสิทธิเข้าชื่อเพื่อขอให้ประธานสภาวัฒนธรรมจัดประชุมได้ และให้ประธานสภาวัฒนธรรมเรียกประชุมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ

ข้อ ๒๖ การออกเสียงลงคะแนนในการประชุมให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผยด้วยการยกมือ

แต่สมาชิกสภาวัฒนธรรมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกที่มาประชุมอาจร้องขอให้ลงคะแนนลับก็ได้

ข้อ ๒๗ สมาชิกสภาวัฒนธรรมผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องใด ซึ่งที่ประชุมจะต้องลงมติชี้ขาด สมาชิกสภาวัฒนธรรมผู้นั้นจะออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้นด้วยมิได้

ข้อ ๒๘ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมอย่างน้อยสามเดือนต่อหนึ่งครั้ง

กรรมการสภาวัฒนธรรมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดอาจร้องขอให้ประธานสภาวัฒนธรรมเรียกประชุมคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมเป็นกรณีพิเศษได้

ข้อ ๒๙ การประชุมของคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมต้องมีกรรมการสภาวัฒนธรรมมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

กรรมการสภาวัฒนธรรมผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องใดซึ่งที่ประชุมจะต้องลงมติชี้ขาดกรรมการ

สภาวัฒนธรรมผู้นั้นจะออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้นด้วยมิได้

หมวด ๘

การบริหารจัดการ

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการของสภาวัฒนธรรม เพื่อช่วยเหลือการดำเนินงานของคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมและบริหารจัดการงานของสภาวัฒนธรรม

ข้อ ๓๑ ให้สภาวัฒนธรรมประสานและร่วมดำเนินงานทางด้านวัฒนธรรมกับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดหรือกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

ข้อ ๓๒ ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมจัดทำแผนการดำเนินงานวัฒนธรรมเพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

ข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมรายงานผลการดำเนินงานและรายงานการเงินต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรม อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๓๔ ให้สภาวัฒนธรรมจัดให้มีข้อบังคับสภาวัฒนธรรมของตนเองเพื่อใช้เป็นข้อบังคับในการบริหารจัดการและการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

ข้อบังคับตามวรรคหนึ่งต้องสอดคล้องกับกฎกระทรวงนี้ และไม่ขัดต่อ
กฎหมาย ศีลธรรมหรือวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

หมวด ๙ การดำเนินงาน

ข้อ ๓๕ ให้ประธานสภาวัฒนธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย
เป็นผู้มีอำนาจในการส่งจ่ายเงินตามแผนงานหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติ
จากคณะกรรมการสภาวัฒนธรรม

ข้อ ๓๖ การใช้จ่ายเงินทุกประเภท จะต้องมิใช่สำคัญรับเงิน
ของผู้รับเงินไว้เป็นหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และจะต้องมี
การบันทึกรายการจ่ายเงินนั้นไว้ในบัญชีทันทีในวันที่จ่ายเงินนั้น

ข้อ ๓๗ หลักฐานทางการเงินทุกประเภทต้องแสดงรายการ
ให้ครบถ้วนถูกต้องและสมบูรณ์ หากลงจำนวนเงินผิดพลาด ให้ขีดฆ่า
และเขียนใหม่ แล้วให้ผู้ทำหลักฐานนั้นลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง
และให้เก็บหลักฐานทางการเงินไว้ในที่ปลอดภัยเพื่อการตรวจสอบ

ข้อ ๓๘ เงินและทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้ให้ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์
ของผู้ให้โดยไม่ขัดกับวัตถุประสงค์ของสภาวัฒนธรรม

ข้อ ๓๙ ในการรับเงินจากหน่วยงานของรัฐให้ประธานสภาวัฒนธรรม
หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง

เงินที่รับไว้ให้นำฝากธนาคารในบัญชีของสภาวัฒนธรรมในวันนั้น
หรืออย่างช้าในวันทำการถัดไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สุกมล คุณปลื้ม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติให้สภาวัฒนธรรมประกอบด้วยกรรมการและสมาชิกที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรมหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่าย วัฒนธรรม และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติให้ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและสมาชิกวาระ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

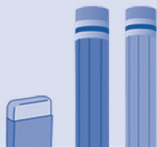
น่านาสาระน่ารู้
กับสภาวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมคืออะไร ?

กว่า 26 ปีแล้ว ประเทศไทยมีองค์กรที่ดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในพื้นที่ซึ่งมีสถานภาพเป็นองค์กรภาคเอกชน อันเกิดจากการรวมกลุ่มของผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานด้านวัฒนธรรมหรือที่เกี่ยวข้อง องค์กรนี้มีบทบาทและหน้าที่สำคัญต่อการพัฒนาและจรรโลงสังคมจากระดับท้องถิ่นสู่ระดับชาติ โดยถือกำเนิดจากแนวคิด “วัฒนธรรมเป็นของประชาชน” การดำเนินงานวัฒนธรรมจะประสบความสำเร็จได้ผลลัพธ์ที่ดีนั้น จำเป็นต้องให้ประชาชน “เจ้าของวัฒนธรรม” ตัวจริงเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบและมีบทบาทในการส่งเสริมรักษาและต่อยอดมรดกทางวัฒนธรรมของตนเองให้เกิดความมั่นคงและส่งต่อสู่ลูกหลานผู้รับมรดกหรือผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดการสืบสาน พัฒนาและยั่งยืนต่อไป

“สภาวัฒนธรรม” จึงถือกำเนิดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ ประสานการดำเนินงานวัฒนธรรมซึ่งภาคประชาสังคมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงกำหนดให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2553

www.culture.go.th

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

@วัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมสำคัญอย่างไร

ทำหน้าที่แทนประชาชน
เจ้าของวัฒนธรรม
ในท้องถิ่น

กลไกพัฒนางานวัฒนธรรม
เพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น
และของชาติ

สร้างความเข้มแข็ง
ในการดำเนินงานวัฒนธรรม
ของภาคประชาชน-ชุมชน

สร้างความเข้มแข็ง
ให้วัฒนธรรมของชุมชน

กลไกประสานความร่วมมือ
ระหว่างองค์การปกครอง
ส่วนท้องถิ่น
กับประชาชนในพื้นที่

เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ
และประสานการดำเนินงานวัฒนธรรมซึ่งภาคประชาสังคมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

www.culture.go.th

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

@วัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมจัดตั้งเพื่อ ?

เกิดการรวมตัวจัดตั้ง
องค์กรชุมชน
ของประชาชนในท้องถิ่น

เกิดการรวมพลัง
ระหว่าง
องค์กรชุมชนในท้องถิ่น

เกิดการระดมสรรพกำลัง
ระดับต่างๆ
ตำบล อำเภอ จังหวัด

เกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตย
จาก
ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ

เกิดหน่วยงานด้าน
วัฒนธรรมของประชาชน
เจ้าของวัฒนธรรมในท้องถิ่น

เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี มรดกภูมิปัญญา
ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ
พร้อมประสานการดำเนินงานวัฒนธรรมซึ่งภาคประชาสังคมและการมีส่วนร่วมของประชาชน

 www.culture.go.th

 กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

 @วัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรม มีหน้าที่ ?

เสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ
เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรม
ของชาติ

เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์
และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยง
กันเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม

ระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่าง ๆ
จากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อการดำเนินงาน
วัฒนธรรม

ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมจัดกิจกรรมขององค์กรภาคี
และเครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา
สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอดและแผ่กระจายทางวัฒนธรรม

เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและผลการดำเนินงาน
ขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม

ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ
กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัดหรือหน่วยงานอื่น ๆ
ขอความร่วมมือทางวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมมีบทบาท ?

องค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินงาน
วัฒนธรรมด้วยจิตอาสา

องค์กรเพื่อดำเนินการรักษา สืบสาน
สร้างสรรค์วัฒนธรรมท้องถิ่น
ดูแลอนุรักษ์วัฒนธรรม
ภูมิปัญญาของท้องถิ่น

ศูนย์กลางผลักดันและจัดการ
ให้เกิดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้
สร้างกระบวนการเรียนรู้
แก่สมาชิกชุมชน ท้องถิ่น

เวทีกลางทางวัฒนธรรม
ของท้องถิ่น

ศูนย์กลางติดต่อประสานงาน ร่วม
กับหน่วยงานในพื้นที่ชุมชน ท้องถิ่น
สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
และหน่วยงานอื่นๆ

ระดมทรัพยากรทั้งในและนอกท้องถิ่น
เพื่อขับเคลื่อนงานวัฒนธรรม

ระดมความคิดเห็นและความ
ต้องการของท้องถิ่น สะท้อน
สู่องค์กรของรัฐและที่เกี่ยวข้อง
ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

องค์กรหลักที่สำคัญในพื้นที่
มีบทบาทในการให้ความเห็น
เสนอแนะแนวทางวิธีการ
ดำเนินงานวัฒนธรรมที่ถูกต้อง

องค์กรที่ค้ำหรวรรวมบุคคล
ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น
ผลักดันการถ่ายทอดองค์ความรู้

องค์กรเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมดูแล
มรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น
ให้อยู่บนพื้นฐานจารีตที่สังคมยึดถือ
ปฏิบัติสืบต่อกันมา

www.culture.go.th

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

@วัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมมาจาก ?

พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2553 มาตรา 15
กำหนดให้สภาวัฒนธรรมประกอบด้วยกรรมการและสมาชิก
ที่มาจากผู้แทนองค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรม หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งเป็นองค์กรเครือข่ายวัฒนธรรมที่ได้จัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม
กับกรมส่งเสริมวัฒนธรรม หรือสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดทั่วประเทศ
“เครือข่ายวัฒนธรรม” มาจากการรวมกันของบุคคล กลุ่มบุคคล ชุมชน
องค์กร หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
ที่สมัครใจแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน
โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ
ก่อนจัดตั้งสภาวัฒนธรรม เริ่มต้นด้วยการจัดตั้งเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม
เพื่อให้สามารถจัดระเบียบในการตรวจสอบและดูแลบรรดาเครือข่ายวัฒนธรรม
ในแต่ละท้องถิ่นได้

เครือข่ายวัฒนธรรม (มาจากไหน)

 www.culture.go.th

 กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

 @วัฒนธรรม

การจัดตั้งสภาวัฒนธรรม (ระดับท้องถิ่น-ระดับประเทศ)

เมื่อองค์กรเครือข่ายในท้องถิ่นต่างๆ ได้รับการรับรองเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม
กับกรมส่งเสริมวัฒนธรรม (สวธ.) หรือสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด (สวจ.) เรียบร้อยแล้ว
ให้ดำเนินการประชุมปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมในแต่ละระดับจนถึง
ระดับประเทศ (ตำบล, อำเภอ, จังหวัด, ประเทศ) โดยมีการเชื่อมโยงการดำเนินงานวัฒนธรรม
ในรูปแบบเครือข่ายวัฒนธรรม ดังนี้

www.culture.go.th

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

@วัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมตำบล /เทศบาล/ แขวง
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ
และสภาวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ (ที่มา)

เครือข่ายวัฒนธรรมในพื้นที่ตั้งแต่ 2 เครือข่ายขึ้นไป
ส่งผู้แทนเครือข่ายละไม่เกิน 10 คน

ประชุมปรึกษาหารือคัดเลือกกันเองให้ได้จำนวน
และสัดส่วนกรรมการตามที่มิตีร่วมกัน

คณะกรรมการสภาวัฒนธรรม จำนวนไม่เกิน 21 คน

สวธ. / สวจ. รับรองและประกาศแต่งตั้ง

www.culture.go.th

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

@วัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมอำเภอ/ เขต (ที่มา)

คณะกรรมการสภาวัฒนธรรม
ตำบล/เทศบาล/แขวง
อปท.รูปแบบพิเศษ

เครือข่ายวัฒนธรรม
ระดับอำเภอ/เขต 3 เครือข่ายขึ้นไป
ส่งผู้แทนเครือข่ายละไม่เกิน 10 คน

ประชุมปรึกษาหารือคัดเลือกกันเองให้ได้จำนวน
และสัดส่วนกรรมการตามที่มีมติร่วมกัน

คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ
จำนวนไม่น้อยกว่า 15 คน และไม่เกิน 39 คน

สวธ. / สวจ. รับรองและประกาศแต่งตั้ง

 www.culture.go.th

 กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

 @วัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมจังหวัด/ กทม. (ที่มา)

คณะกรรมการ
สภาวัฒนธรรม
อำเภอ/เขต

เครือข่ายวัฒนธรรม
ระดับจังหวัด/กทม.
5 เครือข่ายขึ้นไป
ส่งผู้แทนเครือข่ายละ
ไม่เกิน 10 คน

ประชุมปรึกษาหารือคัดเลือกกันเองให้ได้จำนวน
และสัดส่วนกรรมการตามที่มีมติร่วมกัน

กรรมการ

ประธาน

คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัด / กทม.
จำนวนไม่น้อยกว่า 19 คน และไม่เกิน 51 คน

สวธ. / สวจ. รับรองและประกาศแต่งตั้ง

www.culture.go.th

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

@วัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย (มาอย่างไร)

ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด
จากการคัดเลือกกันเองตามกลุ่มจังหวัด
จำนวน 15 คน

ประธานสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร

ประธานสภาวัฒนธรรม อปท.รูปแบบพิเศษ

ผู้แทนองค์กรเครือข่ายทางวัฒนธรรมจากการ
คัดเลือกกันเองของผู้แทนฯ ที่เป็นสมาชิกของ
สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จำนวน 2 คน

คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จำนวน 19 คน

สว. รับรอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมประกาศแต่งตั้ง

www.culture.go.th

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

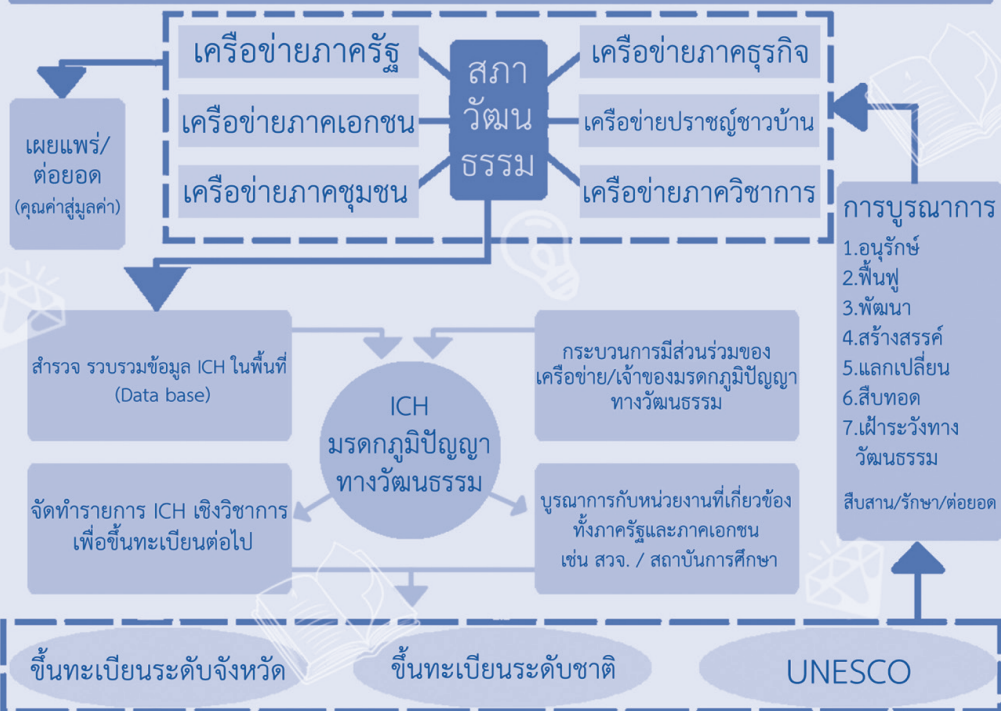

@วัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรมกับงานมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

สภาวัฒนธรรม มีบทบาทในการธำรงรักษาและขับเคลื่อนงานวัฒนธรรมของชาติ ยังเป็นองค์กรที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานปกป้อง คุ่มครอง และต่อยอดมรดกภูมิปัญญาในท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ ด้วยการบูรณาการการทำงานร่วมกันกับเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และที่เกี่ยวข้องจากระดับพื้นที่จังหวัดจนถึงองค์กรระดับโลก เพื่อให้มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของประเทศไทยได้รับการคุ้มครอง ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ และได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ โดยยูเนสโก อันจะทำให้ประเทศไทยมีสิทธิในเวทีนานาชาติและได้รับการสนับสนุนให้มีการสืบสาน รักษาและต่อยอด ให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

www.culture.go.th

f กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

@วัฒนธรรม

อาสาสมัครวัฒนธรรม (กำลังหลักของสภาวัฒนธรรม)

สภาวัฒนธรรมทุกจังหวัด จะสามารถทำงานและบูรณาการงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้งานด้านวัฒนธรรมประสบความสำเร็จเป็นรูปธรรมได้ นอกจากนี้จะมีคณะกรรมการของสภาวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับ พร้อมทำงานด้วยความเสียสละเพื่อยกระดับงานวัฒนธรรมในพื้นที่สู่ระดับนโยบายแล้ว ยังมีบุคลากรที่ทำงานเบื้องหลัง คือ “อาสาสมัครวัฒนธรรม” หรือ อสว. ที่เป็นกำลังสำคัญทำหน้าที่ ผู้ช่วยเลขานุการสภาวัฒนธรรมจังหวัดและสนับสนุนงานของสภาวัฒนธรรมให้เห็นผลเป็นรูปธรรม

อาสาสมัครวัฒนธรรม (สภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย)

อาสาสมัครวัฒนธรรม
(76 จังหวัด)

อาสาสมัครวัฒนธรรม
(กรุงเทพมหานคร)

1. สนับสนุนการจัดตั้ง ขยายเครือข่าย และขึ้นทะเบียนเครือข่ายสภาวัฒนธรรมและที่เกี่ยวข้อง
2. จัดทำข้อมูลการขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมระดับจังหวัด
3. ประสาน สนับสนุน และติดตามประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายสภาวัฒนธรรมและที่เกี่ยวข้อง
4. สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการด้านวัฒนธรรมของเครือข่ายวัฒนธรรม
5. สนับสนุนข้อมูลการคัดเลือกเครือข่ายวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการดำเนินงานของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
6. รณรงค์ ปลุกฝัง และเสริมสร้างค่านิยมที่เหมาะสมให้ท้องถิ่น
7. เผยแพร่การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ
8. ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

www.culture.go.th

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

@วัฒนธรรม

คณะทำงาน

ที่ปรึกษา

นายชาย นครชัย

นางสาวอัจฉราพร พงษ์ฉวี

นางสาวชริตา สังข์ทอง

นายอิสระ รี้วตระกูลไพบูลย์

อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

รองอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

ผู้อำนวยการกองกิจการเครือข่าย

ทางวัฒนธรรม

เลขานุการกรม

บรรณาธิการ

นางสาวชริตา สังข์ทอง

นางสาวณัฐชากานต์ เตสุขะนันท์

ผู้อำนวยการกองกิจการเครือข่าย

ทางวัฒนธรรม

นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญพิเศษ

คณะทำงาน

นางสาวณัฐชากานต์ เตสุขะนันท์

นายจตุพล หน่อแก้ว

นายเอกชัย เกื้อทอง

นายชัชชัย กล่ำสนอง

นายณัฏฐพัชร เจียมเจตจรรุญ

นางสาวอิสริยา ประสมศักดิ์

นางสาวสุนันท์ เพ็งโตวงศ์

นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญพิเศษ

นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ

นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ

นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ

นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ

นักวิชาการวัฒนธรรม

อาสาสมัครวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

Department of Cultural Promotion